

ትምህርት አሥራ ሰባት

ኢሳይያስ 52-54

የመጀመሪያ ቀን ኢሳይያስ 52:1-12

ተመስገን ከእግዚአብሔር ጋር የተገናኘበትን ዕለት መቼም አይረሳውም። ትንሽ ልጅ ሳለ አባቱ እናቱን በመፍታታቸው እናቱ ብቻቸውን ነበር ያሳደጉት። አጎቶቹ ዘመድ ጥያቄ በሚመጡበት ጊዜ ከማበረታታት ይልቅ ተመስገንን ይደበድቡት ነበር። ትምህርት ቤት የመግባት ዕድል አላገኘም። አሥር ዓመት ሲሞላው ገንዘብ እንዲያገኝ ታስቦ ወደ አዲስ አበባ ተላከ። ጫማ በመጥረግም ሥራውን ጀመረ። ብዙም ሳይቆይ ከወንበዴ ቡድን ጋር ተደባልቆ ይዘርፍ ጀመር። ከሌሎች የወንበዴ ቡድን አባላት ጋር የአንድ ሰውዬን ቤት እየዘረፉ ሳለ የባለቤቱ ልጅ በመምጣቱ ለፖሊስ ጠቁሞ እንዳያስይዛቸው በማሰብ ገደሉት። የኋላ ኋላ ግን ወንጀሉ ስለተደረሰባቸው ሊያዙ ቻሉ። ተመስገንም የአሥር ዓመት እስራት ተበየነበት። በእስር ቤት ለመጀመሪያ ጊዜ ከአንድ ክርስቲያን ጋር ተገናኘ። ክርስቲያኑ የታሰረው በክርስትናው ምክንያት ብቻ በመሆኑ የመራርነት ስሜት አልነበረውምና ለእግዚአብሔር ስላለው ፍቅር ገለጸለት። ከዚያም እግዚአብሔር ለኃጢአተኞች ስላለው ፍቅር አስረዳው። ተመስገን በእግዚአብሔር አመነ። እግዚአብሔር ሙሉ ይቅርታ ሰጥቶት የልጅነትን ዕድል አገኘ።

ጌታሁን የአንድ ወንጌላዊ ልጅ ነበር። ከልጅነቱ ጀምሮ ስለ ኢየሱስ ፍቅር ሲለማ ኖሯል። ጌታሁን በትምህርት ቤት አንዳንድ ጊዜ ፈተና ከመስረቁና ከመዋሸቱ በቀር የጎላ በደል ፈጽሞ አያውቅም። መጀመሪያ አባቱ ክርስቲያን ስለሆነ እርሱም ክርስቲያን እንደሆነ ያስብ ነበር። አንድ ቀን ግን በግሉ በእግዚአብሔር ማመን እንዳለበት ተገነዘበ። ስለ ኃጢአቱ ይቅርታ ጠይቆ የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን ቻለ።

1ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከተመስገንና ከጌታሁን የየትኛው ደኅንነት ይልቃል? ለምን? ለ) ደኅንነት ምንድን ነው? ሐ) አንተ እንዴት እንደዳንህ ግለጽ። መ) ከመዳናችን በፊት እንዴት ኃጢአተኞች እንደነበርን መዘንጋቱ ቀላል የሚሆነው እንዴት ነው? ሠ) በዳንን ጊዜ እግዚአብሔር ያደረገልንን ማስታወሱ ለምን ያስፈልጋል?

ብዙውን ጊዜ የክርስቲያኖችን የደኅንነት ምስክርነቶች በማነጻጸር እንዴት አስገራሚ እንደነበር ለመገንዘብ እንሞክራለን። ተመስገን፡ በመስቀል ላይ የተሰቀለው ወንበዴ ወይም ጳውሎስ የአስገራሚ ደኅንነቶች ምሳሌዎች ናቸው። ይሁንና፡ የእነርሱ ደኅንነት ከወንጌላዊው ልጅ በላይ አስገራሚ ነው ወይ? ብዙ ጊዜ እንደዚያ

አድርገን እናስባለን። ይህንን የምናደርገው በአእምሯችን ለኃጢአት ደረጃ ስለምንሰጥ ነው። መዋሸት፣ በትምህርት ቤት ፈተና መስረቅ፣ የልብ ምኞት፣ ቅንዓት ወይም ቁጣ ትናንሽ ኃጢአቶች እንደሆኑ እናስባለን። ስለሆነም ሁላችንም እነዚህን ኃጢአቶች እንለማመዳለን። ግድያ ወይም ስርቆት ደግሞ ትላልቅ ኃጢአቶች ናቸው እንላለን። እግዚአብሔር ግን ኃጢአትን እንደዚህ አይመለከትም።

ቅዱስ ጳውሎስ የኃጢአት ደመወዝ ሞት እንደሆነ ገልጾአል (ሮሜ 6:23)። አንዲት አነስተኛ ውሸት ብንናገር እንኳ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአተኞች በመሆናችን የሞት ፍርድ ይጠብቀናል። ስለሆነም በዓይናችን ፊት ምንም ያህል ትልቅ ወይም ትንሽ ቢመስልም ደኅንነት ሁሉ የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚጠይቅ ነው። ምንም እንኳ ዓለማውያን ጥሩ ሕይወት እንደመራን ቢያስቡም የሁላችንም ሕይወት ከጌታው የብዙ ገንዘብ ዕዳ ይቅርታ የተደረገለት ባሪያ ዓይነት ነው (ማቴ. 18:21-27 አንብብ)።

ደኅንነት ግሩም ቃል ነው! ችግሩ ግን በክርስትና ሕይወት እየቆየን ስንመጣ የቃሉ ፍች እየቀነሰብን ይመጣል። ምን ያህል ከእግዚአብሔር መመዘኛ እንደራቅን ሳይሆን ምን ያህል ጥሩዎች እንደሆንን ማሰብ እንጀምራለን። ራሳችንን ዝቅ እንደማድረግ እየታበይን እንመጣለን። እግዚአብሔር እኛ ኃጢአተኞችን የእግዚአብሔር ቤተሰብ አካላት ባደረገበት ጸጋና ምሕረት እንደመደነቅ ከሌሎች የተሻልን ሰዎች ነን ስንል እናስባለን።

በዛሬው ጥናታችን እግዚአብሔር ለአይሁዶች ስለሚያመጣው ታላቅ መዳን እንማራለን። ይህም ደስ እንዲላቸውና እግዚአብሔርን እንዲያመሰግኑ ያደርጋቸዋል። የደኅንነታችንን ታላቅነትና እግዚአብሔር ምን ያህል እንደሚወደን በተምሳሌትነት ያሳየናል።

2ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 52:1-12 አንብብ። ሀ) ከቁጥር 1-2 ለኢየሩሳሌም የተሰጡትን የተለያዩ ትእዛዛት ዘርዝር። የእነዚህን ትእዛዛት ፍች ግለጽ። ለ) ኢየሩሳሌም የተሸጠችው እንዴት ነበር? እግዚአብሔር በምን ያህል ገንዘብ ለባርነት ሸጣት? ሐ) ሕዝቡን በፍርድ ወደ ምርኮ በሰደደበት ጊዜ ስሙ ምን ሆነ? መ) መልካሙን የምሥራች የሚያመጡ ሰዎች እግሮች ያማሩት ለምንድን ነው? ሮሜ 10:15ን ተመልከት። ይህ ዛሬ ስለ ክርስቶስ ለሰዎች በምንመሰክርበት ጊዜ ከሚሆነው ሁኔታ ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው? እነዚህ መልእክተኞች ለኢየሩሳሌም የሚናገሩት ምን ነበር? ሠ) ሕዝቡ በደስታ እንዲዘምር የሚያነሣሣው ምንድን ነው? ረ) ምድር ሁሉ ምን ታያለች? ሰ) ሕዝቡ ከባቢሎን እንዲወጡ የተነገረው ለምንድን ነው? ሸ) ሕዝቡ በችኮላ እንዳይወጣ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ምን ይሆናል?

ሕዝቡ እስራኤል ለሰባ ዓመታት በምርኮ ይኖር ነበር። ብዙዎቹ ወደ ተስፋዬቱ አገር እንመለሳለን የሚለውን ተስፋ ረስተው የባቢሎንን

ሕይወት ተላምደውታል። ነገር ግን የእግዚአብሔር ጥሪ ከመቅጽበት እንደ መለከት ድምፅ መጥቶ ከምርኮ ወጥተው ወደ ተስፋዪቱ አገር የሚመለሱበት ጊዜ እንደደረሰ ገለጸላቸው። ከባቢሎን ነፃ መውጣታቸው እግዚአብሔር አይሁዶችንም ሆነ የተመረጡትን አሕዛብ ከዓለም ክፉ አገሮች አገዛዝ አውጥቶ ወደ ዘላለማዊ መንግሥቱ እንደሚመራቸው የሚያመለክት ነበር። ይህ የነጻነት ጥሪ እግዚአብሔር ሰዎች ከጋጢአታቸው ተለይተው ወደ ማዳኑ እንዲመጡ እንደሚፈልግ የሚያመለክት ነው።

1. ለእግዚአብሔር ነፃ ማውጣት እንዲዘጋጁ የቀረበ ትእዛዝ (ኢሳ. 52:1-2 አንብብ)

እግዚአብሔር በምርኮ ያሉ የልጆቹን ፈተና ያውቅ ነበር። ሰባዎቹ ዓመታት አልፈዋል። ኢየሩሳሌምን በዓይኖቻቸው የተመለከቷት ሰዎች አርጅተው ሞተዋል። ልጆቻቸው ባቢሎንን እንጂ የተስፋዪቱን አገር አያውቋትም። አይሁዶች ለምርኮኛነት ዘመናቸው ሁለት ዓይነት ምላሾችን ሰጥተዋል። አንዳንዶቹ በእግዚአብሔር ላይ አመረሩ። የእግዚአብሔር ሕዝብ በቀውጢ ቀን በእግዚአብሔር ላይ ያላቸውን እምነት ማጥበቅ ቀላል አልሆነላቸውም። በትዕግሥት እግዚአብሔርን ተማምኖ ከመመላለስ ይልቅ ስለ ማንቀላፋቱ መውቀስ (ኢሳ. 51:9) እና ባሕርያቱን መጠራጠር ቀለላቸው። ሌሎች ደግሞ በአሕዛብ መካከል በነበራቸው ሕይወት ተደላድለው የተስፋዪቱን ምድር ዘነጉ። እግዚአብሔር ብዙዎቹን በምርኮ አገር ስለባረካቸው ከባርነት ወጥተው በግል እየሠሩ ለመኖር ችለው ነበር። መልካም የሥራ ስፍራዎችን በመፈለግ በአሕዛብ አገሮች ውስጥ በስፋት ተበተኑ። እግዚአብሔር ሕዝቡ የተስፋዪቱን ምድር ከማስታወስ ይልቅ በአዲሱ ሕይወታቸው ላይ ልባቸውን መጣል እንደሚቀልላቸው ያውቅ ነበር። እግዚአብሔር ሕዝቡ ከመንፈሳዊ ድንዛዜ ወጥቶ ርስቱ ከነፃን እንጂ የአሕዛብ አገሮች እንዳልሆኑ እንዲገነዘቡ ጠንካራ ትእዛዛት አስተላለፈ። የሚያሳዝነው ግን አይሁዶች ከምርኮ በተለቀቁ ጊዜ ጥቂቶች ብቻ ወደ ተስፋዪቱ ምድር መመለሳቸው ነው። ብዙዎቹ ግን ከተስፋዪቱ ምድር ውጭ እየኖሩ በጊዜያዊ ደስታ መፈንጨታቸውን ቀጠሉ። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር በመጣበት ዘመን በሁሉም የሮም ግዛቶች በንግድ ሥራ ላይ የተሰማሩ አይሁዶች ነበሩ። ከሩቅ ሆነው ለይሁዳ ነዋሪዎች ገንዘብ በመላክ ቢረዱቸውም፣ በኢየሩሳሌም ለመኖር የሚያስችል የልብ መስጠት አልነበራቸውም።

ይህ ክርስቲያኖች ነን ከሚሉ ብዙ ሰዎች ሁኔታ ጋር ይመሳሰላል። ዘላለማዊ ነገሮችን ሳይሆን የዚህን ዓለም ሀብቶች በማግበስበስ ዘመናቸውን ይፈጁሉ። ይሁንና፣ በማቴዎስ 19:16-22 እንደተጠቀሰው

ባለጸጋ ወጣት ለዚህች ምድር ቁሳዊ ሀብት ያላቸው ፍቅር ከሙሉ ልባቸው ክርስቶስን እንዳይከተሉ አቅቧቸዋል።

3ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህንን ችግር በክርስቲያኖች ሕይወት ታዝበሃል? ስለ ሁኔታው ገለጸ አድርግ። ለ) አፍቅርተ ንዋይና የዓለም ነገሮች ከዘላለማዊ እሴቶች እንዳያሰናክሱ የወሰድኸው እርምጃ ምንድን ነው?

ሀ. እግዚአብሔር ለአይሁዶች የሰጠው የመጀመሪያው ትእዛዝ መነሣት እንዳለባቸው የሚገልጽ ነበር። ይህ አስቸኳይ መልእክት በመሆኑ እግዚአብሔር «ተነሺ! ተነሺ!» ሲል ደጋግሞ ጠርቷል። አይሁዶች በመንፈሳዊ እንቅልፍ ውስጥ የመውደቅ አደጋ አንገቦባቸው ነበር። ብዙዎቹ የአሕዛብን ጣዖታት አጥብቀው ባይከተሉም ነቅተው በሙሉ ልባቸው እግዚአብሔርን አያመልኩም ነበር። በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እስካልነቁ ድረስ እግዚአብሔር ያዘጋጀላቸውን ሙሉ በረከት ሊቀበሉ አይችሉም ነበር።

ለ. ኃይልን መልበስ ያስፈልጋቸው ነበር። እግዚአብሔር ከአሕዛብ አገሮች ጋር የነበራቸውን ቁርኝት በጥሰው ወደ ተስፋዪቱ ምድር የሚመለሱበትን ኃይል ሊሰጣቸው ፈቅዷል። እነርሱ ግን ከሙሉ ልባቸው የእግዚአብሔርን ኃይል መፈለግ ያስፈልጋቸው ነበር። እግዚአብሔር ኃይሉን የሚሰጠው ምንም እንቅስቃሴ ሳያደርጉ ለተቀመጡት አይደለም። ነገር ግን በጸሎት ነቅተን ማንኛውንም ዋጋ በመክፈል እግዚአብሔርን ለመከተል በምንወስንበት ጊዜ እርሱም ለጉዞው ፍጻሜ የሚያስፈልገንን ብርታት ይሰጠናል።

ሐ. ጌጠኛ ልብስ መልበስ ያስፈልጋቸው ነበር። አንዳንድ ምሑራን ይህ የኢየሩሳሌም ካህናት በአምልኮ ወቅት ወይም ነገሥታት ፍርድ በሚሰጡበት ጊዜ የሚለብሷቸውን ልብሶች እንደሚያመለክት ያስባሉ። ይህ እግዚአብሔር የሚፈልገውን ሁሉ እንዲሆኑ የቀረበላቸው ጥሪ ነበር። በክፉው ዓለም ውስጥ እግዚአብሔርን እንደ ቅዱስ ሕዝብ በማገልገል እንደገና ሕዝብ ካህናት እና እርሱንም የሚያመልኩ ማኅበረሰብ ይሆኑ ነበር። የነገሥታት ንጉሥ ልጆች መሆናቸውን ማስታወስ ይገባቸው ነበር። የእግዚአብሔር ሕዝብ በእውነትና በመንፈስ በሚያመልክበት ጊዜ ክብሩን እንደለበሱ አድርጎ ይመለከታቸዋል።

መ. የአይሁድ ሕዝብ መዲና የነበረችው ኢየሩሳሌም እንደገና ቅድስት አገር ትሆናለች። እግዚአብሔር በዚያ ቤተ መቅደሱን አንጾ እንደገና በሕዝቡ መካከል ስለሚኖር ኢየሩሳሌም ከዓለም ከተሞች ሁሉ የተለየች ትሆናለች። ባቢሎናውያንና ሌሎች አሕዛብ (ያልተገረዙ) ከተማዬቱንና ቤተ መቅደሱን በማፈራረስ አርክሰዋት ነበር። ነገር ግን አይሁዶች ወደ አገራቸው በሚመለሱበት ጊዜ እርሱን የማያከብሩና የማያመልኩ አሕዛብ ከእንግዲህ እንዲያረክሷት

እንደማይፈቅድላቸው ቃል ገብቷል። በቅድስቲቱ ከተማ ውስጥ መኖር የሚችሉት የእግዚአብሔር ቤተሰብ አባላትና ንጹሕ ባሕርይ ያላቸው (የተገረዙ) ወገኖች ብቻ ይሆናሉ። ምንም እንኳ ይህ የአይሁዶችን ክምርኮ መመለስና የእግዚአብሔር የኢየሩሳሌምን መባረክ በከፊል የሚያመለክት ቢሆንም፤ በዋነኛነት የሚፈጸመው ወደፊት ኢየሱስ መንግሥቱን በሚመሠርትበት ወቅት ነው። (ቅድመ-ሺሕ - ዓመት አመለካከት ያላቸው ሰዎች ይህ ክርስቶስ በኢየሩሳሌም ለሺህ ዓመታት በሚነግሥበት ጊዜ እንደሚፈጸም ያምናሉ። ሌሎች ግን ይህ ሁሉም ቅድስናን የሚላበስበትን የዘላለም መንግሥት እንደሚያሳይ ያምናሉ።)

ሠ. «ኢየሩሳሌም ሆይ፤ ትቢያን አራግፊ፤ ተነሺ፤ ተቀመጪ።» ኢየሩሳሌም በባቢሎን ምርኮ ተዋርዳ ነበር። (በኢሳይያስ 47:1 ባቢሎን እንዴት እንደምትዋረድ ከተገለጸው አሳብ ጋር አነጻጽር።) ነገር ግን እግዚአብሔር ነፃ ስለሚያወጣት ከውርደቷ ወጥታ የአሕዛብ ንግሥት በመሆን ወደ ክብር ስፍራዋ ትመለሳለች። ከእንግዲህ በሌሎች አገሮች ላይ በክብር ትገዛለች እንጂ አትዋረድም። ከእንግዲህ የካህናት መንግሥት (ዘጸ. 19:5-6 አንብብ) እንጂ ባሪያ (አንገቷ ላይ የምትታሰር) አትሆንም።

2. እግዚአብሔር ይሁዳን ያለዋጋ ስለሸጣት ያለዋጋ ይቤዣታል (ኢሳ. 52:3-6 አንብብ)።

እግዚአብሔር የይሁዳን በባቢሎን መማረክ ከባሮች ሽያጭና ግዥ ጋር አነጻጽሯል። በብሉይ ኪዳን ዘመን ባሮችን እንደ ከብቶች ከገበያ መግዛት የተለመደ ነበር። (ይህም ዮሴፍ ግብፅ አገር ለጲጥፋራ እንደተሸጠበት ዓይነት ማለት ነው።) እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ ባቢሎን በምርኮኛነት ሲልክ፤ አይሁዶችን ለባቢሎናውያን በባርነት ያለዋጋ በነፃ ሸጣቸው። (ገንዘብ ያልተከፈለበት የባርነቱ ጊዜ አጭር መሆኑን ለማመልከት ሳይሆን አይቀርም። ይህም አንድ ቀን እግዚአብሔር ሕዝቡን መልሶ በባለቤትነት እንደሚያስተዳድር ያሳያል።) ኢሳይያስ ሕዝብ እግዚአብሔር በብሔራዊ ቀውሶች ውስጥ የገቡባቸውን ሁለት ታሪካዊ አጋጣሚዎች ጠቅሷል። የመጀመሪያው ለግብፅ በባርነት የተገዙበት ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ በኢሳይያስ ዘመን የተከሰተው የአሦ ራውያን ባርነት ነበር። እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ ግብፅ ባርነት እንደላከውና ከጥቂት ዓመታት በፊት የሰሜኑን የእስራኤል መንግሥት ለአሦ ርዕሰው አሳልፎ እንደሰጠው ሁሉ፤ ባቢሎናውያን ደቡባዊውን የይሁዳ ግዛት በባርነት ተቆጣጠሩ።

ኃጢአታቸውና ባርነታቸው ግን ሕዝቡን ከማሠቃየት አልፎ የእግዚአብሔርንም ስም አጉድፎአል። ባቢሎናውያን፤ «የአይሁዶች

አምላክ የሆነው ያህዌ እንዴት ያለ ነው! ከግብፅ ባርነት ሊያላቅቃቸው ተአምራት ሠርቷል። በብዙ አገሮች ከመማረክ አድኖአቸዋል። አሁን ግን በባርነት ላይ ናቸው። የአይሁዶች አምላክ ደካማ መሆን አለበት። አማልክቶቻችን ከእርሱ የበለጠ ኃይል አላቸው» ማለታቸው አይቀርም ነበር። የታላላቅ ተአምራት ሠሪ አምላክነት ዝናው ጎድፎአል (ኢዩ. 2:17 አንብብ)።

4ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቲያኖች ሲጣሉና በኃጢአት ሲመላለሱ የእግዚአብሔር ስም የሚሰደበው እንዴት ነው? ለ) ይህ እንዴት እንዳጋጠመህ ምሳሌዎችን አቅርብ።

ምንም እንኳን የሕዝብ እግዚአብሔር ኃጢአት የማያምኑ ሰዎች በእግዚአብሔር ላይ የሚያላግጡበትን ቀዳዳ ቢያበጅም፤ እግዚአብሔር ግን ስሙን ለማስከበር ከመሥራት አይታቀብም። እግዚአብሔር ሕዝቡን ነፃ ለማውጣት ይሠራል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ያለዋጋ ለባቢሎናውያን እንደሸጠ ሁሉ የባርነቱ ጊዜ ሲፈጸም ገንዘብ መክፈል ሳያስፈልገው ሕዝቡን ይቤዣል። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ሕዝብ በቃሉ ውስጥ የተጻፉትን የተስፋ ቃሎች ያስታውሳሉ። አምላካቸው እውነተኛና ኃይል አምላክ እንደሆነ ይገነዘባሉ። ለምርኮኛነት የዳረጋቸው ኃጢአታቸው እንጂ የእግዚአብሔር ደካማነት እንዳልሆነ ይረዳሉ። በእግዚአብሔር ላይ ያላቸው እምነት ይጠናከራል። እግዚአብሔር ሕዝቡን ነፃ ለማውጣት በቆረጠ ጊዜ ከኃጢአት ርቀው ከብርን በማምጣት ያስከብሩታል። ምንም እንኳን ኢሳይያስ የሚያስበው በቅርቡ አይሁዶች ከባቢሎን ምርኮ ስለሚወጡበት ሁኔታ ቢሆንም፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ለመንገሥ ሲመጣ ለሰዎች ስለሚሆነው የመጨረሻ የተስፋ ቃሎቹ ፍጻሜ እያመለከተ ነበር።

3. ሕዝብ እግዚአብሔር በሚቤገቡበት ጊዜ የሚኖራቸው ደስታ (ኢሳ. 52:7-12 አንብብ)

አንድ ጥሩ ነገር በሚከሰትበት ጊዜ ለሰዎች መናገር ያስደስተናል። አንድ በጉጉት የምንጠባበቀው መልካም ዜና ካለ ያንን ያመጣልንን ሰው እናመሰግናለን። አይሁዶች ከምርኮኛነት ስለመውጣት የሚነገረውን ዜና የሚሰሙትም በተመሳሳይ ሁኔታ ነበር። ኢሳይያስ አይሁዶች ከባቢሎን ምርኮ የመውጣቱን ደገንነት በሚያገኙበት ጊዜ ምን ዓይነት ደስታ እንደሚሰማቸው አያሌ ምሳሌዎችን በመጠቀም ገልጾአል።

በመጀመሪያ፤ ከሩቅ አገር መልእክት ይዞ የሚመጣን ሰው የሚያመለክት ምሳሌ ቀርቧል። በጥንት ዘመን አንድ ጠቃሚ ዜና ከአገር አገር የሚተላለፍበት በጣም የተለመደው አሠራር ፈጣን ሯጭ መላክ ነበር። (ዛሬ በአሎምፒክ ጨዋታዎች ውስጥ የተካተተው

ማራቶን የተጀመረው ከአንድ ከተማ ወደ ሌላው መልእክት የሚያደርሱትን ግለሰቦች ከማወዳደር ነበር።) ኢሳይያስ የደኅንነትንና የሰላምን መልካም የምሥራች የሚያመጡ ፈጣን ሯጮች የተባረኩ መሆናቸውን ገልጾአል። (ኢሳይያስ የጠቀሳቸው ተራሮች ምናልባትም በጽዮን ወይም በኢየሩሳሌም አካባቢ የነበሩ ተራሮች ይሆናሉ። ይህም መልእክተኞች የእግዚአብሔርን ነፃ አውጪነት ለማወጅ ወደ ኢየሩሳሌም ይሮጡ እንደነበር ያሳያል።) መልእክቱ ሰላምን ወይም በእግዚአብሔርና በሰዎች መካከል የታደሰውን ግንኙነት የሚያውጅ ነበር። ከእግዚአብሔር የመጣና የእግዚአብሔርን ሕዝብ የሚጠቅም በመሆኑ የምስራቹ መልካም ነበር። እነዚህ መልእክተኞች የሚያውጁት ዜናው ምን ነበር? አይሁዶች ከባቢሎን ምርኮ እንደሚለቀቁ ብቻ ነበር? ዜናው ይህ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን መንገድ የሚያውጅ ነበር። ትንቢቱ ተፈጽሞ አይሁዳውያን ከምርኮ መለቀቃቸው ለዓለም ሁሉ በተለይም ለአማኞች እግዚአብሔር ታሪክን የሚቆጣጠርና የዓለምን አገሮች ሁሉ የሚገዛ ዘላለማዊ አምላክ እንደሆነ ያረጋግጥላቸዋል። ይህም በመጨረሻው ዘመን ኢየሱስ ክርስቶስ በፍጹማዊ ሉዓላዊነት በሚገዛበት ጊዜ የሚፈጸም ይሆናል።

5ኛ ጥያቄ፡- ሮሜ 10:15! ኤፌ. 6:15 አንብብ። ሀ) ይህ ምንባብ ዛሬ ስላለን የመልእክተኝነት አገልግሎት ምን ያስተምረናል? ለ) ልናውጅ የሚገባን መልእክት ምንድን ነው? ሐ) አንተና ቤተ ክርስቲያንህ እግዚአብሔር የሰጣችሁን አገልግሎት እንዴት እየተወጣችሁ ነው?

በአዲስ ኪዳን ከምርኮኛነት ነፃ የመውጣቱ እወጃ የቀረበው ኢየሱስ ክርስቶስ እጅግ ክፉ ከሆነው የኃጢአት ምርኮ ሰዎችን ነፃ በሚያወጣበት መልኩ ነው። ክርስቲያኖች ሁሉ ይህንኑ መልእክት ማሰራጨት ይኖርባቸዋል። ከኃጢአት ባርነት ነጻ መሆናቸውን የሚያውቁ ክርስቲያኖች የዚያን ነጻነት ዜና ለሰዎች ሁሉ በደስታ ሊያስራጩ ይገባል። የሚያሳዝነው ግን ክርስቲያኖች ስለ ደኅንነታቸው በደስታ እንደ መመስከር ኃፍረት ይጫናቸዋል። የክርስቲያኖች እግሮች ውበት ሊሆኑ ይገባል። ብዙውን ጊዜ ስለ እግር ማማር አናስብም። ነገር ግን ክርስቲያኑ ሰምተው ለሚያምኑት የምሥራቹን ቃል ይዞ ከአገር አገር እንዲዞር የሚያስችሉት እግሮች በመሆናቸው ውብ መሆናቸው ትክክል ነው።

ሁለተኛ፡ የጉበኛ ወይም የከተማ ጠባቂ ምሳሌ ቀርቧል። በጥንት ጊዜ አንድ ንጉሥ ሩቅ አገር በሚሄድበት ጊዜ ጉበኛው ከቅጥር ላይ ሆኖ መመለሱን ይጠባበቃል። መምጣቱን ሲገነዘብ ለሕዝቡ ዜናውን ያስራጫል። ከኢየሩሳሌም የሄደው ንጉሥ ራሱ እግዚአብሔር ነበር። የይሁዳ ሕዝብ ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሶ ተስፋ እንደገባለት ይባርካት ዘንድ በናፍቆት ንጉሡን ሊጠባበቁ ይገባቸው ነበር። እግዚአብሔር

ሲመለስ፡ ከባቢሎን ምርኮ ነፃ ሲያወጣቸው፡ ወደ ኢየሩሳሌም ሲመራቸውና ከተማዬቱን እንደገና ሲያንጽ፡ በአይሁዶች ዘንድ ታላቅ ደስታ ይሆናል። እንደ ባሮች ከተሠቃዩባቸው ችግሮች ሁሉ ይጽናናሉ። እግዚአብሔር ለአይሁዶች ማዳኑን ሲያመጣ ዓለም ያየዋል። እግዚአብሔር ኃይሉን (በአሕዛብ ላይ የተነሣ ከንዱን) ለዓለም ይገልጣል። ስሙን በመታደግ ዳግም እንዲንቀጠቀጡለት ያደርጋል።

6ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህ የኢየሱስ ክርስቶስን ምጽአት ከምንጠባበቅበት ሁኔታ ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው? ለ) የኢየሱስ ክርስቶስ ምጽአት ፍርድን በማድረግ የክርስቶስን ጌትነት ለሁሉም የሚያረጋግጠው እንዴት ነው? ሐ) ይህ እውነት ዛሬ አኗኗራችንን ሊለውጥ የሚገባው እንዴት ነው?

ይሁንና፡ የነፃ መውጣቱ ተስፋ በቅድመ ሁኔታዎች ላይ የተመሠረተ ነው። ተግባራዊ የሚሆነው ለእግዚአብሔር በታማኝነት ለታዘዙትና በሕይወታቸውም ቅዱሳን ለሆኑት ብቻ ነው። እግዚአብሔር የባቢሎን ምችት እዚያው እንዲቀሩ እንዳይፈትናቸው አይሁዳውያንን በከፍተኛ ደረጃ አስጠንቅቋቸዋል። የትኛውም የአገሪቱ ከፋ ባሕል (ጣዖትን የመሰለ) ሳይለውጣቸው ባቢሎንን ለቅቀው ሊወጡ ይገባቸው ነበር። ከኃጢአት መሸሽ ነበረባቸው (2ኛ ጢሞ. 2፡22 አንብብ)። ርኩስት በሞላበት በባቢሎን የምችት ሕይወት የተቀናጡና እንደ እግዚአብሔር ትእዛዛት ለመኖር ያልፈለጉ አይሁዶች የእግዚአብሔርን በረከት አይቀምሱም። እግዚአብሔርን ተከትለው ወደ ኢየሩሳሌም የተመለሱ ሰዎች የሚያገኙትን ደስታ አያገኙም።

7ኛ ጥያቄ፡- እግዚአብሔር እኛን ለመባረክ የገባው ቃል የዓለምን ከተ ምችቶች ትተን እርሱን በመከተላችን ላይ የተመሠረተው እንዴት ነው?

እግዚአብሔር የቤተ መቅደሱን ዕቃዎች ለሚሸከሙ ካህናት ልዩ ኃላፊነት ሰጥቷል። የሕያው አምላክ ማደሪያ የሆኑትን ዕቃዎች የሚሸከሙ እንደ መሆናቸው ለዚህ ብቁ ለመሆን ራሳቸውን ማንጸት ይኖርባቸዋል። ባቢሎናውያን ኢየሩሳሌምን ወርረው ቤተ መቅደሱን ባፈረሱ ጊዜ የአምልኮ ዕቃዎችን ሁሉ ወስደው ነበር። አይሁዶች ከምርኮ በሚመለሱበት ጊዜ ከእነዚህ ዕቃዎች ብዙዎቹ ወደ ኢየሩሳሌም ተጓጉዘዋል (ዕዝራ 1፡7-11 አንብብ)። በብሉይ ኪዳን ዘመን እነዚህን የአምልኮ ዕቃዎች ለመሸከም የሚችሉት ካህናት ብቻ እንደሆኑ ተገልጾአል። ለዚህም አገልግሎት ራሳቸውን ማዘጋጀት ያስፈልጋቸው ነበር። ይህም እግዚአብሔር ከተራ ምእመናን በላይ ከመሪዎች እንደሚጠበቅ ያሳያል። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለሰዎች ሁሉ አርአያነት ያለው ሕይወት ሊመሩ ይገባል። ለእግዚአብሔር ባላቸው ፍቅር፡ መሰጠትና ቅድስና ከምእመናን ልቀው ሊገኙ ይገባል።

እግዚአብሔር ይህ ከባቢሎን ነፃ የመውጣታቸው ሁኔታ ከግብፁ ዘጸአት እንደሚለይ ተናግሯል። በዚያን ጊዜ አይሁዶች በችኮላ መውጣት ነበረባቸው። ካልቦካው ሊጥ ተሠርቶ የበሉት ቂጣ ጉዞው ምን ያህል አጣዳፊ እንደነበር ያሳያል (ዘጸ. 12:11፤ ዘዳ. 16:3)። አይሁዶች በሁለተኛው ዘጸአት ወደ አገራቸው በሚመለሱበት ጊዜ ግን የሚችኩለት ምክንያት አይኖራቸውም። ግብፁ ከነበሩበት ሁኔታ በተቃራኒ እንደገና በባርነት የሚያዙበት ሁኔታ አይኖርም። ከመጀመሪያው ዘጸአት ጋር በሚመሳሰል መልኩ ግን እግዚአብሔር ጠባቂያቸው ይሆናል። አይሁዶቹ ከግብፁ ምድር ከወጡ በኋላ ወደ ተስፋዪቱ ምድር ሲሄዱ የቃል ኪዳን ታቦት፣ የእሳት ወይም የደመና ዓምድ የእግዚአብሔርን መገኘት በማረጋገጥ አብረዋቸው ተጉዘዋል (ዘጸ. 14:19-20)። አሁንም ወደ ኢየሩሳሌም በሚመለሱበት ጊዜ እግዚአብሔር ተመሳሳይ ነገር ያደርግላቸዋል። ከፊት ፊታቸው በመሄድ ይመራቸዋል። ከኋላቸው ሆኖ ከየትኛውም ጠላት ይጠብቃቸዋል።

በትንቢተ ኢሳይያስ ውስጥ በተደጋጋሚ እንደሚታየው፣ ይህም ትንቢት ድርብ መልእክት ነበረው። በመጀመሪያ፣ በባቢሎን ለእግዚአብሔር ያላቸውን ታማኝነትና እንደ እግዚአብሔር ሕዝብ የቀረበላቸውን ልዩ ምርጫ የሚያላ የአሕዛብ ተግባር በመፈጸም ላይ ወደሚገኙት አይሁዳውያን እያመለከተ ነበር። የአሕዛብን ፈለግ ተከትለው ከሚፈጽሙት የኃጢአት ተግባር ተመልሰው ንጹሕ አምልኮት እግዚአብሔር ወደሚያካሂዱበት የኢየሩሳሌም ከተማ እንዲመለሱ ያበረታታቸዋል። ሁለተኛ፣ ኢሳይያስ መንፈሳዊ እውነታዎችን እያመለከተ ነበር። እግዚአብሔር ልጆቹ ሁሉ እንደ እግዚአብሔር ካህናትና ነገሥታት ንጹሕ ሕይወት እንዲመሩ ይሻል። ይህም ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት እንዳያደርጉ የሚያቅቡትን የዓለም ነገሮች ወደኋላ መተውን ያካትታል። ነገር ግን ሁኔታቸው ምንም ዓይነት ቢሆን ሊከተሉት ከመረጡ እግዚአብሔር አብሯቸው በመሆን ጥበቃና ምሪት እንደሚሰጣቸው ቃል ገብቷል።

8ኛ ጥያቄ፡- ከኢሳይያስ 52:1-12 የምትማራቸው ጠቃሚ መንፈሳዊ ትምህርቶች ምንድን ናቸው?

ሁለተኛ ቀን ኢሳይያስ 52:13-53:12

ጽዮን በጽኑ በታመመች ጊዜ እግዚአብሔር እንዲፈውሳት ጸለየች። ከዚያም የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አስጠርታ ጸለዩላት። ነገር ግን ሊሻላት ባለመቻሉ ከአልጋ ላይ ዋለች። ማድረግ የምትችለው ነገር ቢኖር መጽሐፍ ቅዱስ ማንበብና መጻለይ ብቻ ሆነ። ለአፍታ፣ «እግዚአብሔር ሊፈውሰኝ ከቻለ ለምን አይፈውሰኝም?» ስትል

አመረረች። አንድ ቀን ኢሳይያስ 52:13-53:12ን እያነበበች ሳለ እግዚአብሔር የክርስቶስ ኢየሱስን መከራ አስታወሳት። አምላክ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስም እንደ እርሷው እንደ ተሠቃየ ተገነዘበች። እግዚአብሔር ክርቀት በወሬ ሳይሆን እርሷ እያለፈችበት ካለው በበለጠ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ተሠቃይቷል። በዚህ ስለ ተጽናናች እግዚአብሔር የክርስቶስን በሚመስል አመለካከት መከራዋን ለማስተናገድ የምትችልበትን ጸጋ እንዲሰጣት ጸለየች። አንድ ቀን አንድ አስገራሚ ነገር ሲከሰት ተመለከተች። ቀኑን ሁሉ ሰዎች እየመጡ ይጠይቋታል። በዚህ ጊዜ ስለ ችግሮቻቸው ሲያጫውቷት እርሷም ትመክራቸውና ትጸልይላቸው ጀመር። እነርሱም ተጽናናተውና በክርስቶስ ለመጽናት ቆርጠው ይመለሳሉ። ብዙ ሥራ ማከናወን ስለማትችል ለሚጠይቋት ሰዎች ለመጸለይ ሰፊ ጊዜ አገኘች። ባትታመም ኖሮ የሌሎችን ሥቃይ ለመገንዘብና እነርሱን ለመርዳት ርኅራኄ እንዳልነበራት ተገነዘበች። አሁን ግን በትግል ላይ ያሉትን ሰዎች ሁኔታ በመገንዘብ ማጽናናት ችላለች።

9ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ክርስቶስ መከራ በመቀበሉ እኛም መከራ በምንቀበልበት ጊዜ በተሻለ ሁኔታ ሊያጽናናን የመቻሉ እውነት የሚያስደንቀው እንዴት ነው? መከራ በምንቀበልበት ጊዜ ይህ እውነት የሚያበረታታን እንዴት ነው? ለ) ዕብራውያን 2:18፤ 4:15፤ 5:8 አንብብ። እነዚህ ጥቅሶች ክርስቶስ በምድር ላይ ኖሮ መከራ በመቀበሉ ምክንያት በተሻለ ሁኔታ መከራችንን እንደሚገንዘብ የሚያሳዩት እንዴት ነው? ሐ) 2ኛ ቆሮንቶስ 1:3-7 አንብብ። እግዚአብሔር መከራ እንድንቀበል ከሚያደርግባቸው ምክንያቶች አንዱ ምን እንደሆነና በሕይወታችን ለመከራ ምን ዓይነት ምላሽ ልንሰጥ እንደሚገባን ከዚህ ክፍል የምንማረው ምንድን ነው? መ) መከራ ተቀብሎ ያለፈ ሰው በተመሳሳይ የሕይወት ገጠመኞች የሚናጡትን ወገኖች በተሻለ ሁኔታ ሊያጽናና እንደሚችል የተመለከትህበትን ሁኔታ ግለጽ።

10ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 52:13-53:12 አንብብ። ሁለት ዓምዶች ያሉት ሠንጠረዥ ሥራ። ለመጀመሪያው ዓምድ፡ «ስለ ባሪያው የተነገሩ ትንቢቶች።» ለሁለተኛው ዓምድ፡ «ኢየሱስ ክርስቶስ የፈጸማቸው» የሚሉ ርእሶች ጸፍ። ይህን ክፍል እያነበብህ ስትሄድ፡ በአንደኛው በኩል ስለ ባሪያው የተነገሩትን ትንቢቶች፡ በሌላኛው በኩል እንዴት እንደተፈጸሙ ወይም እንደሚፈጸሙ ጸፍ።

ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ በምናስብበት ጊዜ በአብዛኛው የመስቀል ላይ ሞቱ ትዝ ይለናል። ስለ መሢሔ ሲነሣ አይሁዶች በዋናነት ያተኩሩ የነበረው ግን አሕዛብን አሸንፎ መንግሥቱን ስለሚመሠርት ድልነሺ ንጉሥ ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር በመጣ ጊዜ አይሁዶች ሥራውን ያልተረዱትና በእርሱም ያላመኑት ለዚህ ነበር። ገዥ ንጉሥ ሲፈለግ እርሱ ግን ለጋጢአተኞች የሚሞት ሆኖ ተገኘ። በመስቀል

ላይ ከሞተ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ሳይቀሩ በንጉሥነት የሚገዛበት ጊዜ ደርሶ እንደሆነ ጠይቀውታል (የሐዋ. 1:6)።

በብሉይ ኪዳን ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን በተመለከተ የተነገሩት አብዛኞቹ ትንቢቶች ወደ መጨው ግዛቱ ያመለክታሉ። ያም ሆኖ ኢሳይያስ ባቀረባቸው የባሪያው ምንባቦች በተለይም ኢሳ. 52:13-53:12 ያለው ሥቃዩን ያሳያል። ነገር ግን አይሁድ ከሚታዩት አካላዊ ጠላቶቻቸው ነፃ ለመውጣት ካላቸው ብርቱ መሻት የተነሣ እግዚአብሔር አስቀድሞ ከመንፈሳዊ እሥራት ሊፈታቸው መፈለጉን አላስተዋሉም።

መከራ ስለሚቀበለው መሢሕና የኋላ ኋላ ስለሚከብርበት ሁኔታ የሚናገረው ይህ ምንባብ በትንቢተ ኢሳይያስ ውስጥ ከሚገኙት በረኸምነቱ የላሳውና የመጨረሻው ነው። በመሆኑም እጅግ በጣም አስፈላጊ መዝሙር ነው። ኢሳይያስ ጥንቃቄ በተሞላበት ሁኔታ መዝሙሩን እያንዳንዳቸው ሦስት ቁጥሮች ባሉት አንደኞች ከፋፍሏል (ኢሳ. 52:13-15፤ 53:1-3፤ 4-6፤ 7-9፤ 10-12)። ይህ ምንባብ ስለ ክርስቶስ ሞትና ስለሰገኛቸው ውጤቶች በግልጽ የሚያብራራ በመሆኑ ለቀድሞዎቹ ክርስቲያኖች እጅግ ተወዳጅ ከሆኑት የብሉይ ኪዳን ክፍሎች አንዱ ለመሆን በቅጽል። ከየትኛውም የብሉይ ኪዳን ክፍል ይልቅ ተደጋግሞ በአዲስ ኪዳን ላይ የተጠቀሰውም ለዚህ ነው። አንዳንድ ምሑራን ይህንን ምንባብ «የብሉይ ኪዳን ወንጌል» ብለው ይጠሩታል።

1. የእግዚአብሔር ባሪያ ከመከራው በኋላ ይከብራል (ኢሳ. 52:13-15 አንብብ)

የመዝሙሩ የመጀመሪያው አንድ የመሢሑን ጊዜያዊ ውርደት የኋላ ኋላ ከሚጠብቀው ፍጹም ክብር ጋር ያነጻጽረዋል። ይህ ክፍል ባሪያው የሚጋፈጠውን አሠቃቂ መከራና ይኸው መከራ በዓለም ላይ ከፍተኛ ውጤት በማስከተል መሪዎችን ጨምሮ ሕዝቡን ሁሉ ለእግዚአብሔር የሚያስገዛበትን ሁኔታ ያነጻጽራል።

ኢሳይያስ ይህንኑ መከራ የሚቀበለውን መሢሕ መግለጥ የሚጀምረው «እነሆ» በሚል ቃል ነው። ይህ ቃል እግዚአብሔር ስለሚመጣው ባሪያው በሰጠው መገለጥ ውስጥ ስለ ባሪያው የመጨረሻውና እጅግ አስደናቂ የሆነው ትንቢት የሚቀርበው በዚሁ ምንባብ እንደሆነ ያመለክታል። እግዚአብሔር ከመሢሑ ጋር ያለውን የቀረበ ግንኙነት ለማመልከት ሲል «ባሪያዬ» ሲል ተናግሯል። መሢሑ የእግዚአብሔር ነው። መሢሑ ከማንም በላይ ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ግንኙነት አለው። እግዚአብሔር የመሢሑ ዓይነተኛ ባሕርይ በማስተዋል ነገሮችን ማከናወኑ እንደሆነ ገልጾአል። ይህም መሢሑ ከሁሉም የተሻለውን ነገር የማወቅ ጥበብ ብቻ ሳይሆን

ለአፈጻጸሙም እንደሚተጋ ያሳያል። (ማስታወሻ፡ በአንዳንድ የእንግሊዝኛ ትርጉሞች ይህ አሳብ «ይበለጽጋል» ተብሎ ተገልጾአል። ይህ ትክክለኛ አተረጓጎም ከሆነ እግዚአብሔር ስለ ቁሳዊ ብልጽግና እየተናገረ ነው ለማለት አጠራጣሪ ነው። ይልቁንም የመሢሔ ብልጽግና የሚገለጸው ለእግዚአብሔር አዲስ ሕዝብ በመፍጠር ስኬቱ፤ በአሕዛብ ላይ በመንገሡና የእግዚአብሔርን በረከት በመቀበሉ ነው። ክርስቶስ በምድር ላይ ሳለ ድሀ ነበር። ብዙ ምድራዊ ሀብት ያልነበረው ሲሆን፤ ደቀ መዛሙርቱም እንዲህ ዓይነት ብልጽግና እንዲኖራቸው አልጠበቀም ነበር። ዳሩ ግን በመንፈሳዊ ብልጽግና ላይ አተኮረ። ይህም ብዙ ክርስቲያኖች ዛሬ እንደሚያስተምሩት የሀብትን ብልጽግና የእግዚአብሔር በረከት ምልክት አድርገን አንዳንወስድ ሊያስጠነቅቀን ይገባል።) የኢየሱስ ማስተዋል ከሌሎች ሰዎች በላይ አዋቂ መሆን ሳይሆን ሙሉ ለሙሉ የእግዚአብሔርን ዕቅዶችና ዓላማዎች መከተልና ጥበቡን በታዛዥነት መግለጽ ነበር። አንድ ምሑር ጥበብ አስፈላጊ ግብ መንደፍንና ከግቡ ለመድረስ ተግባራዊ መንገዶች መቀየስን እንደሚያካትት ገልጾአል። ኢየሱስ እግዚአብሔር እንዲደርስበት የሚፈልገውን ትምህርታዊ ግብ (መስቀሉን) ማወቁና ከፍተኛ ሥቃይ የሚያስከትልበት ቢሆንም እንኳ ከግቡ ለመድረስ እግዚአብሔር ያዘጋጃቸውን መንገዶች ለመጠቀም ፈቃደኛ መሆኑ ለጥበበኛነቱ ዋቢ ይቆማል። ኢየሱስ ሁልጊዜም የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደጠበቀ ለመናገር የቻለው ለዚህ ነው (ዮሐ. 8:29)። የእግዚአብሔር ባሪያ እንደመሆኑ፤ ክርስቶስ ለሕይወቱና ለዓለም መዳን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም ከሁሉም የተሻለውን መንገድ ይጠቀም ነበር።

ይሁንና፤ የባሪያው በጥበብ መሥራት ከታላቅ መከራና ስደት አልታደገውም። ብዙውን ጊዜ የኢየሱስን ምስሎች ስንመለከት የተሟላ ገጽታ ያለውን የፈረንጅ ሥዕል እናያለን። ክርስቶስ በቆዳ ቀለሙ የዓረብ መልክ ይኖረው እንደሆነ እንጂ ፈረንጅ አልነበረም። በዚህ ክፍል ግን በወንጌላት ውስጥ ከሚገኘው ሁሉ የላቀ ስለ ኢየሱስ ምስል የሚያስረዳ አሳብ እናገኛለን። ውበትና ደም ግባት እንዳልነበረውና ሰዎችም ወደ እርሱ እንዳልተሳቡ ተነግሮናል (ኢሳ. 53:2)። ኢሳይያስ ኢየሱስ በመስቀል ላይ የሞተበትን ዕለት በመመልከት የሚጋፈጠውን ኃይለኛ ግርፋት ገልጾልናል። ከፍተኛ ግርፋት ስለሚደርስበት በዚያን ሰዓት ብናየው እንንገሽገሻለን። ፊቱና ጀርባው በከፍተኛ ደረጃ ስለሚደበደብ የሰውን ልጅ ከማይመስልበት ደረጃ ላይ ይደርሳል። በሥጋ መሸጫ መደብር ውስጥ የተቀመጠ እና በደም የተለወሰ የሥጋ ቁራጭ ይመስል ነበር።

11ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ይህ ትንቢት ክርስቶስ ከመስቀል ላይ ሞቱ በፊት በኢሳይያስ ፊት ስላላለፈው ጥልቅ መከራ እንድንገነዘብ የሚያደርገን እንዴት ነው? ለ) በማስተዋል መመላለስ ክርስቶስን ከታላቅ መከራ ካልታደገው ስለ መንፈሳዊ ጥበብና መከራ ምን እንማራለን?

ታሪኩ ግን በመስቀሉ ላይ አልተቋጨም። ስለሆነም ኢሳይያስ ከመከራው በኋላ ስለሚሆነው ነገር ገልጾአል። (ኢሳይያስ የክርስቶስን መዋረድና ወደ ከፍተኛ ክብር መሸጋገር የገለጸበትን ሁኔታ መመልከቱ አስገራሚ ነው።) እግዚአብሔር ባሪያውን እንዴት እንደሚባርከው አብራርቷል።

1. መሢሔ ከፍ ከፍ ይላል፤ ይክብራል። መሢሔ መከራን በአግባቡ ስለተቀበለ እግዚአብሔር ቃል የገባለትን ክብርም ይቀበላል። ምንም እንኳን ክርስቶስ በመስቀል ላይ እንደተሰቀለ የታወቀ ቢሆንም፤ ይህ ጥቅስ (ኢሳ. 52:13) የሚናገረው ከሞቱ በኋላ ክርስቶስ ከፍ ከፍ ስላለበት ሁኔታ ነው። ይህም በትንሣኤው፤ ወደ ሰማይ በማረጉና በአብ ቀኝ የክብር ስፍራ በማግኘቱ ተመልክቷል። በቀዳሚነት የሚያስረዳው እግዚአብሔር ባሪያውን ወደ ሰማይ እንደሚወስድና በክብሩ ቀኝ እንደሚያስቀምጥ ነው (የሐዋ. 2:32-36፤ 5:31፤ 7:55-56)። በተጨማሪም ክርስቶስ ከሞት እንደሚነሣና በታሪክና በዓለም ሁሉ በሚሊዮኖች በሚቆጠሩ ክርስቲያኖች እንደሚከበር ያሳያል። ይህም የታሪክ ሁሉ እውነታ ነው። አንድ ቀን የዓለም ሕዝቦች በሙሉ በአክብሮትና በመገዛት ጉልበታቸውን ለዚህ ባሪያ የሚያንበረክኩበትን የእግዚአብሔርን የተስፋ ቃል ያመለክታል።

2. ብዙ አሕዛብን ያነጻል (ያስደንቃል)። በዚህ ስፍራ ኢሳይያስ ሊቀ ካህኑ ቅዱስ ውኃ ወይም ደም ወስዶ በሰዎች ላይ በመርጨት ከኃጢአት መንጸታቸውን በተምሳሌት የሚገልጽበትን ምሳሌ ተጠቅሟል (ዘሌ. 14:7፤ ዘኁ. 8:7፤ 19:18-19። ይህ በኦርቶዶክስ ቤተ ክርስቲያን በጥምቀት ወቅት ውኃ ለሚረጭበት ሁኔታ ጋር ተመሳሳይ ነው።) መሢሔ በሞቱና በትንሣኤው የሚያከናውነው ተግባር ደሙን በሰዎች ላይ በመርጨት ኃጢአታቸውን እንደሚያጥብበት ዓይነት ነበር። ኢሳይያስ ብዙ አሕዛብ በመሢሔ በማመን የሞቱ ተጠቃሚዎች እንደሚሆኑ ገልጾአል። ምንም እንኳን ክርስቶስ የሞተው ለዓለም ሕዝብ ሁሉ ቢሆንም የመርጨቱ ደም ተጠቃሚዎች የሚሆኑት የእግዚአብሔርን የደኅንነት ጥሪ የተቀበሉት ብቻ ናቸው። መሢሔ በዓለም ሁሉ ለሚገኙ ሰዎች መንፈሳዊ መንጻትን ሰጥቷቸዋል። ዓለሙ የመሢሔን ሞት ተመልክቶ በእግዚአብሔር እንደ ተረገመና የእግዚአብሔር ፍርድ እንደሚገባው አድርጎ ይቆጥራል። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ሞቱ ለዓለሙ ሁሉ የእግዚአብሔርን መንጻት ለመስጠት የታሰበ ነበር። (ማስታወሻ፡ የአማርኛው መጽሐፍ ቅዱስ

የተተረጎመበት ሴፕቴምበርን የተባለው የግሪክ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ይህንን ክፍል «ብዙ አሕዛብን ያስደንቃል» ሲል ይገልጻል። ይህ ምናልባት በመጨረሻው ዘመን ሰዎች ክርስቶስ በንጉሥነቱ ሲገለጥ ተመልክተው በመደነቅ ለእርሱ የሚንበረከቡበትን ሁኔታ የሚገልጽ ይመስላል።)

3. የመሢሔ የመገኘት ኃይልና የእግዚአብሔር አሠራር መደነቅ ነገሥታት አፋቸውን እንዲዘጉ ያደርጋል። ይህ አድናቆትን ለመግለጽ የቀረበ ነው። ጠቢባንና ኃያላን ነን ብለው ያሰቡ ታላላቅ የዓለም ነገሥታት የመሢሔን መከራና ከፍ ከፍ ማለት ተመልክተው ይዋረዳሉ። ሁሉን ቻይ በሆነው የአጽናፈ ዓለሙ ንጉሥ ፊት ደካማነታቸውን ሲገነዘቡ የሚናገሩት አይኖራቸውም። ይህም ኢየሱስ ክርስቶስ በታላቅ ክብር ዓለምን ሊገዛ በሚመጣበት ወቅት የሚፈጸም ይሆናል።

4. ሕዝቡ በመጨረሻው ያስተውላሉ። ዛሬ ለአንድ መሪ የመክበር መንገዱ ሥቃይ እንደሆነ ብትናገር አብደሃል ይልሃል። ስለሆነም የሃይማኖት መሪዎችና ነገሥታት ክርስቶስ እንደ ወንጀለኛ በመስቀል ላይ መሞቱን መሢሔ ሳይሆን ደካማ ግለሰብ የመሆኑ ማረጋገጫ አድርገው ወሰዱ። ነገር ግን እግዚአብሔር ለዘመናት እንዳቀደው የክርስቶስ በመስቀል ላይ መሞት የከፍተኛ ክብርና ኃይል ምልክት ነበር። ኃጢአትና ሰይጣን ተሸንፈው ለሰው ልጅ የክብር መንገድ የተቀየለው በዚያ ነበር። ሰዎች በክብር ከፍ ከፍ ያለው ክርስቶስ ወደ ምድር ተመልሶ ሲመለከቱት በእግዚአብሔር ዕቅድ ውስጥ የመሢሔ ሥቃይ ከሁሉም የላቀ የኃይል ምልክት እንደነበር ይገነዘባሉ። ሰው ከመክበሩ በፊት መከራን እንዲቀበል በእግዚአብሔር የታቀደ መሆኑን ይረዳሉ።

12ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ነገሥታትና የሃይማኖት መሪዎች ሊገድሉት የቻሉትን ደካማ ባሪያ ለምን እንደምናመልክ ብዙ ክርስቲያን ያልሆኑ መሪዎች ለመሪዳት ስለሚቸገሩበት ሁኔታ ከዚህ ምን እንማራለን? ለ) ዛሬ ሰዎች ከትሕትና በላይ ኃይልን የሚያከብሩት ለምንድን ነው? ሐ) አንድ ቀን እንደምንክብር በመገንዘብ እኛም መከራን ልንቀበል እንደሚገባን ከዚህ ምን እንማራለን? (2ኛ ቆሮ. 4:16-18)።

2. ባሪያው ኃያል ገዥ ሆኖ አይቀርብም (ኢሳ. 53:1-3)

ኢሳይያስ ወደፊት የሚመጣውን የእግዚአብሔርን ባሪያ አሻግሮ በመመልከት ብዙዎች በእምነት የሚገኘውን ደኅንነት ለመቀበል እንደማይፈልጉ ገልጾአል። አይሁዶች ድል ነሺ ንጉሣቸው መከራ ተቀብሎ ይሞታል ብለው አያምኑም ነበር። አሕዛብ ደግሞ በመስቀል ላይ በሚሞት ደካማ ባሪያ ማመን እንዳለባቸው አላሰቡም ነበር። እውሉስ እንዳለው ይህ እውነት ለአይሁዶችም ሆነ ለአሕዛብ

የማለናከያ ዓለት ነበር (1ኛ ቆሮ. 1:21-25)። ስለሆነም እግዚአብሔር ባልተጠበቀ መንገድ ልጁ በመስቀል ላይ በመሞት ሕዝቡን እንዲያድን ሲያደርግ ብዙዎች አልተገነዘቡትም ነበር። ኢሳይያስ መከራ ስለሚቀበለው የእግዚአብሔር ባሪያ ያስተላለፈውንም ዘገባ አምነው አልተቀበሉትም ነበር። የክርስቶስ በመስቀል ላይ ለመሞት መምጣት የእግዚአብሔር ኃይል (የጌታ ክንድ) ለሕዝቡ የመገለጡ ምልክት ነበር። ይህም ወደፊት ክርስቶስ በምድር ላይ ለመግዛት የሚመጣበት ሁኔታ የኃይሉ መገለጥ ምልክት የሚሆንበት ዓይነት ነው። ይሁንና፣ የሰው ልጅ ይህንን እውነት መረዳት ይቸግረዋል።

ለሰዎች መከራ የሚቀበለው ባሪያ የእግዚአብሔር ምርጥ ልጅ መሆኑን መገንዘብ የሚያስቸግረው ለምንድን ነው? ይህ የሆነው ክርስቶስ በውጫዊ ሁኔታው ገዥ መስሎ ስላልቀረበ ነው። ኢሳይያስ ሁኔታውን እንደሚከተለው ገልጾታል።

ሀ. በፊቱ እንደ ቡቃያ ከደረቅም መሬት እንደ ሥር አድጎአል። ቀደም ሲል መሢሔ ከእሴይ ሥር እንደወጣ ተመልክተናል (ኢሳ. 4:2፤ 11:1)። ኢሳይያስ አሁንም ወደዚያው ምሳሌ ይመለሳል። በዚህ ጊዜ ግን ትኩረት ያደረገው መሢሔ ከዳዊት ዘር በመምጣቱ ጉዳይ ላይ ሳይሆን በመሢሔ ባሕርይ ላይ ነው። ከመሬት ስለተነሣ መሢሔ መለኮታዊ ባሕርይ የሌለው ተራ ሰው ይመስል ነበር። ቡቃያ በቀላሉ ተሰባብሮ ሊጠወልግ የሚችል ደካማ ነገር ነው። ደረቅ ምድር ላይ የሚገኘውም ተክል በተገቢው ጊዜ ውኃ ስለማያገኝ ሊጠወልግ የሚችል ነው። መሢሔም ሰዎች ከአመራር ጋር የሚያያይዙት ብርታትና ኃይል የሌለው ደካማ ይመስል ነበር። ደካማ ከመሆኑም የተነሣ ነካ ቢያደርጉት ፍንግል የሚል መስሎ ታያቸው። ይህም ደግሞ በመስቀሉ ወቅት እውነት ሆኖ ተገኝቷል። ኢየሱስ ክርስቶስን ይዘው የሰቀሉት ጥቂት ወታደሮች ነበሩ። ኢየሱስ ያደገው በድሆች እንጂ በንጉሣውያን ቤት አልነበረም። የዓለም ገዥዎች በሚረዱበት መንገድ ኃይሉን የሚገልጥበት ወታደራዊ ኃይል አልነበረውም። ከምድራዊ ሕይወቱ መጭው የዓለም ገዥ ነው የሚያስኝ ምንም ነገር አልነበረም።

ነገር ግን ባሪያው ሕይወቱን የኖረው «በፊቱ» ነበር። ይህም በውርደቱ ሳይቀር ባሪያው በእግዚአብሔር ኃይልና ለእግዚአብሔር ራሱን በመስጠት እንደሚኖር የሚያመለክት ነው።

ለ. መልክና ውበት የለውም፤ ባየነውም ጊዜ እንወድደው ዘንድ ደም ግባት የለውም። ሰዎች ተደንቀው እንዲከተሉት የሚያደርግ ውጫዊ መስህብ አልነበረውም። ሰዎች ሳያልን ለማገገሥ ከፈለጉባቸው ምክንያቶች አንዱ ውጫዊ የመሪነት ግርማ ሞገስ ስለነበረው መሆኑን ከሳሙኤል ቀዳማዊ መልእክት እናነባለን። ሰዎችን

የሚሰብ ሞገስ ነበረው። ዛሬም ሰዎች በውጫዊ መስህባቸው ይመረጣሉ። አካል ጉዳተኛ የሆኑ ወይም ያልተለመደ ቅርጽ ያላቸው ስንት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አሉ? ዛሬም እንኳ በሰዎች መንፈሳዊ ብስለትና ባሕርይ ላይ ሳይሆን በውጫዊ ሁኔታዎች ላይ ትኩረት እናደርጋለን። ኢሳይያስ ሰዎች መሪዎቻቸውን ከሚመርጡባቸው መመዘኛዎች አንጻር ባሪያውን የሚያስመርጥ ነጥብ እንዳልነበር ገልጾአል። በሌላ አገላለጽ ኢየሱስ ዛሬ በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ ቢኖር ሰዎችን የሚማርክ ገጽታ ስለሌለው ለመሪነት አይመረጥም ማለት ነው።

13ኛ ጥያቄ፡- ሀ) መሪዎችን ለመምረጥ የምንጠቀምባቸው መመዘኛዎች በአብዛኛው ትክክል አለመሆናቸውን ይህ ምንባብ የሚያሳየን እንዴት ነው? ለ) አንድ መንፈሳዊ መሪ ሊኖረው ይገባል የምትላቸውን አንዳንድ መመዘኛዎች ዘርዝር።

ሐ. የተናቀ፡ ከሰውም የተጠላ ነው። አንድ ሰው ጥሩ ቁመና ወይም የቤተሰብ ሥረ መሠረት የሌለው በመሆኑ ለመሪነት አለመመረጡ ሌላ ነገር ሲሆን፡ በሰዎች መጠላቱ ደግሞ ፍጹም ሌላ ነገር ነው። የእግዚአብሔር ባሪያ ሰዎችን የሚሰብ ቁመና የሌለው በመሆኑ ለመሪነት አለመመረጥ ብቻ ሳይሆን የተጠላም ይሆናል። ኢየሱስ በምድር ላይ ሳለ እርዳታውን ለሚፈልጉ ሰዎች ሁሉ መልካሙን እያደረገ ሠርቷል። አንድም ክፉ ነገር አልሠራም፤ አንድም ሰው አልበደለም። ነገር ግን ሰዎች በተለይም የሃይማኖት መሪዎች ይጠሉት ነበር። ዲቃላ እንደሆነ በመናገር ይሳለቁበት ነበር። በድህነቱ ስቀዋል፤ ተሳስቀዋል፤ አላግጠውበታል፤ ተፍተውበታል።

መ. የሕግም ሰው ደዌንም የሚያውቅ ነው። መሢሐ ከሚወስደው ከእያንዳንዱ እርምጃ ቀጥሎ መከራና ኃዘን (አካላዊና አእምሯዊ) ነበር። የተወለደው ከአልጋ ላይ ሳይሆን ከከብቶች ግርግም ነበር። ያሳደገው የሴፍ ምናልባትም ገና ወጣት ሳለ በመሞቱ ምክንያት ለእናቱ፣ ለወንድሞቹና ለእኅቶቹ እንክብካቤ ማድረግ ነበረበት። የማንም ዕዳ አልነበረበትም። ሊረዳቸው የፈለጋቸው ሰዎች አገለሉት፤ ኋላም ሰቀሉት። ዛሬ ሰዎች የሚቀበሉትን መከራ ሁሉ እርሱ ቀምሷል። ኢየሱስ መከራ የሚቀበሉት ሰዎች ሁኔታ ገብቶት ሊረዳቸው የሚችለው ለዚህ ነው (ዕብ. 2:10፤ 5:7-9 አንብብ)።

ሠ. እኛም አላከበርነውም። በፍቅርና ምሕረት የተሞላ የእግዚአብሔር ልጅ ቢሆንም ሰዎች አያከብሩትም። ከባሪያው ውጫዊ ገጽታዎች ልዩ አድርጎ የሚያሳየው ምንም ነገር ስላልነበር እንደ አላስፈላጊ ሰው ይናቅ ነበር። ከዚህም በላይ ባሪያው መከራ ተቀብሎ ሲሞት በሰዎች ይናቅ ነበር። እጅግ በመጎሳቆሉ ምክንያት ሰዎች ፊታቸውን ከእርሱ ሊመልሱ ይሻሉ። አንዳንድ ጊዜ ፊቱ የተበላሸ ለማንኛ

ስናይ በፍጥነት ወደ ሌላ ቦታ እንመለከታለን። በእኛ አካባቢ ከቆመም ዘወር እንላለን። በተለይም ሊቀሰል አቅራቢያ ብዙ ጅራፎች ካረፉበት በኋላ ሰዎች በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ እንደዚህ ዓይነት ስሜት ይኖራቸው ነበር።

ኢሳይያስ ለማስተላለፍ የፈለገው መልእክት ቢኖር ሰዎች አይተው እግዚአብሔር ሕዝቡን ነፃ ለማውጣት በልዩ ሁኔታ የመረጠው ባሪያው እንደሆነ የሚያስቡበት ምንም ነገር በመሢሔ ላይ እንደማይታይ ነው። ሕዝቡን ከጠላቶቻቸው ነፃ የሚያወጣ መሪ አይመስልም። ሰዎች ይህ መሪ በትክክል ማን እንደሆነ ሊረዱ የሚችሉት እግዚአብሔር ባሕርዩንና ማንነቱን የገለጠላቸው እንደሆነ ብቻ ነበር።

14ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ስለ ኢየሱስ መከራዎችና ምን ዓይነት መልክ እንደነበረው ከዚህ ገለጻ ምን እንማራለን? ለ) ይህንን ለኃጢአታችን እንዳደረገው ስንገነዘብ ስለ ክርስቶስ ፍቅር፣ ትዕግሥትና ጸጋ ምን እንማራለን? ሐ) የእግዚአብሔር ልጅ ለእኛ ይህንን መከራ እንደተቀበለ ስንገነዘብ ምላሻችን ምን ሊሆን ይገባል?

3. የእግዚአብሔር ባሪያ የተቀበለው ሥቃይ ለሰው ልጆች ያስከተለው ውጤት (ኢሳ. 53:4-6 አንብብ)

ሰዎች ከውጫዊ ገጽታው ሳቢያ በክርስቶስ ላይ እያመፁና እየናቁት ሳለ በመስቀል ላይ እያከናወነላቸው ስለነበረው ተግባር የሚያውቁት ነገር አልነበረም። ነገር ግን መሢሔ ወደ ምድር ከመምጣቱ ከ700 ዓመታት ያህል ጊዜ ቀደም ብሎ እግዚአብሔር በኢሳይያስ አማካኝነት ይህ መከራ ተቀባይ ባሪያ ስለሚያከናውነው ተግባር ለአይሁዶች ነግሮአቸው ነበር። አይሁዶች ይህንን ተገንዝበው ድል ነሺ ንጉሥ ሳይሆን ሥቃይን የሚቀበል መሢሕ ለመቀበል መዘጋጀት ነበረባቸው። ነገር ግን ስለ መጭው ንጉሥ የነበራቸው ግምት መከራ የሚቀበለውን የእግዚአብሔርን በግ እንዳያዩ ዓይኖቻቸውን አሳወረው። እንዲያውም ሰዎች በመሢሔ ላይ ያስነሡት ሥቃይ እግዚአብሔር የሰው ልጅ ለሚጋፈጣቸው ችግሮች እልባት ለማምጣት የሚጠቀምበት መፍትሔ ሆነ። መሢሔ የተሠቃየው ለራሱ ሳይሆን ለሌሎች ጥቅም ነበር። ኢሳይያስ በዚህ ክፍል የዓለምን ችግሮች በሚያስወግደው መሢሕና መሢሔ ላይ ችግሮችን በመፍጠር ላይ በሚገኙት ሰዎች መካከል ግልጽ ንጽጽሮችን አቅርቧል። መሢሔ ብቻውን መከራ ቢቀበልም ይህንን የሚያደርገው ግን በእግዚአብሔር ዕቅድ ሥር ነው። ይሁንና፣ ሰዎች ስለ መሢሔ የሚያስቡት ጉዳይ ለውጥ አያመጣም። ዋናው መሢሔ ለሰው ልጆች ቁም ነገር እየሠራ መሆኑ ነበር። ስለሆነም ኢሳይያስ መከራ የሚቀበለው የእግዚአብሔር ባሪያ ለሰዎች የሚያስገኛቸውን ውጤቶች ዘርዝሯል።

ሀ. በእውነት ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕመማችንንም ተሸከሞአል። ይህ ጥቅስ የኢየሱስን የፈውስ አገልግሎት ለማመልከት በማቴዎስ 8:17 ተጠቅሷል። ይሁንና፣ አሳቡ ከዚያ የበለጠ ቁም ነገር ያመለክታል። «ደዌ» የሚለው ቃል ከበሽታ ባሻገር ሰዎች ከአዳምና ሔዋን ኃጢአት ጀምሮ የተጋፈጧቸውን የኃጢአት ውጤቶች በሙሉ ያሳያል። ስለሆነም ይህ ቃል መከራ ተቀባዩ ባሪያ በምድር ላይ ያሉትን መከራዎች በሙሉ፣ የኃጢአትን በሽታና እንደ ሕመም፣ ድህነት፣ ሥቃይ ወይም ረሃብ የመሳሰሉትን ፍሬዎችን ሁሉ እንደሚያስወግድ ያስረዳል። ሕመም በዓለም ውስጥ ደዌ ከመኖሩ የተነሣ የሚከሰቱትን ችግሮች ያካትታል። ኃጢአት ሁልጊዜም እንደ ሥቃይና መከራ የመሳሰሉትን ጎጂ ገጠመኞች ያስከትላል። ወደ ኃዘንም ይመራል። መሢሔ የሰውን ልጆች ላሠቃየው ኃዘን መፍትሔ ያመጣል።

መሢሔ ከሰው ልጆች ፊት የተጋረጡትን ችግሮች ቸል ብሎ አያልፍም። እንደ ራሱ ችግሮች በመውሰድ መፍትሔ ይፈልግላቸዋል። «ተቀበለ» እና «ተሸከሞአል» የሚሉ ቃላት ክርስቶስ የሰዎችን ደዌና ሕመም የራሱ አድርጎ መውሰዱን ያሳያሉ። በእነዚህ ችግሮች ውስጥ የነበሩት ሰዎች ዓይነት ስሜት ይሰማዋል። ሰዎች ከእንግዲህ የሕይወትን ኃዘን እንዳይሸከሙ መፍትሔ ያገኛላቸዋል።

ይህ ኢየሱስ በመስቀል ላይ በሚሞትበት ጊዜ ሕዝቡ ከበሽታና ከኃዘን ነፃ ይሆናል ማለት ነው? ከዚያ በኋላ ችግሮች አያጋጥሟቸውም ማለት ነው? እንዲህ እንዳልሆነ ከአዲስ ኪዳን ውስጥ እንመለከታለን። ክርስቶስ ተከታዮቹ ሰደትና መከራ እንደሚጠብቃቸው እንጂ ከመከራ ነፃ እንደሚሆኑ ቃል አልገባላቸውም (ዮሐ. 15:20)። ጳውሎስ (2ኛ ቆሮ. 11-12) እና ሌሎችም በበሽታ ሲሠቃዩ እናነባለን (ፊልጵ. 2:26-27፤ 2ኛ ጢሞ. 4:20)። ነገር ግን መከራ ተቀባዩ ባሪያ በመስቀል ላይ የመከራን ሥር ማለትም ኃጢአትን ያስወግድ ነበር። ኢየሱስ የመከራን ሥር በማስወገድ ሕዝቡ ከኃጢአት ርቆ በኃጢአት ውጤቶች ወደማይሠቃይበት ደረጃ ያደርሳቸዋል። ይህ በመንግሥተ ሰማይ የሚከናወን ሲሆን፣ ተግባራዊ የሚሆነው ደግሞ ክርስቶስ ለእኛ ኃጢአት በመሆኑና መከራ በመቀበሉ ነው (2ኛ ቆሮ. 5:21)። ክርስቲያኖች በምድር ላይ መከራ አይቀበሉም፤ ኃዘንም ሆነ ሕመም አይደርስባቸውም በሚለው ትምህርት ላለመታለል መጠንቀቁ መልካም ነው። በኢሳይያስ 53:6 የቀረበው አሳብ እንዲህ ዓይነቱን ትምህርት የሚደግፍ አይደለም።

መከራ የሚቀበለው ባሪያ የዓለምን ኃጢአትና ሥቃይ በሚያስወግድበት ወቅት የሕዝቡ አመለካከት ምን ዓይነት ይሆናል?

እርሱን ተቀብለው በሚያከናውናቸው ተግባራት ደስ ይሰኙ ይሆን? አያደርጉትም! መሢሔ ሊረዳቸው የመጣላቸው ሰዎች ራሳቸው እንደሚነሡበትና እግዚአብሔር እየቀጣው ነው ብለው እንደሚያስቡ ተገልጾአል። በእግዚአብሔር እንደተረገመ ይናገራሉ። በብሉይ ኪዳን በእንጨት ላይ የሚሰቀል ሁሉ በእግዚአብሔር የተረገመ መሆኑ ተገልጾአል (ገላ. 3:13)። ስለሆነም አይሁዶች ኢየሱስ በመስቀል ላይ ተሰቅሎ ሲያዩት ንጹሑን ደም በመስቀል ላይ ባፈሰሰው የሰው ልጅ ኃጢአት እንደማፈር ይህ የኢየሱስን ኃጢአተኝነት የሚያመለክት ማረጋገጫ እንደሆነ አሰቡ። ለኃጢአቱም ከእግዚአብሔር ዘንድ ቅጣት እየተቀበለ ነው ብለው ደመደሙ። የዚህ አሳብ ተገላቢጦሽ እየተፈጸመ እንዳለ አላወቁም ነበር። ኢየሱስ በእንጨት ላይ በመረገም የኃጢአትን እርግማን ከሰዎች እያስወገደ ነበር። እግዚአብሔር ኢየሱስ በመስቀል ላይ እንዲሞት ስለፈቀደ ሰዎች ሊድኑና የእግዚአብሔር ልጆች ሊሆኑ የሚችሉበት መንገድ ተከፈተ።

ለ. ስለ መተላለፋችን ቆሰለ፤ ስለ በደላችንም ደቀቀ። የወንጌሉ እምብርት ቤዛነት ነው። በብሉይ ኪዳን በግ ሲሠዋ ለኃጢአተኛው ቤዛ ወይም ምትክ ሆኖ ይሞታል። ብዙውን ጊዜ ኃጢአተኛው እጆቹን በበጉ ላይ ጭኖ ኃጢአቱን እንዲናዘዝ ይደረጋል (ዘሌ. 1:4፤ 3:2፤ 4:4)። ኃጢአተኛው ሰውዬ ሊቀበል የሚገባው ሞት ለእንስሳው ይተላለፋል። በአዲስ ኪዳን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ቤዛ ሆነ። እኛ ልንሞት ሲገባን በምትካችን እርሱ ሞተ። ኢሳይያስ ከበደላችን (የእግዚአብሔርን ሕግጋት አለመታዘዝ) እና ከመተላለፋችን (በእያንዳንዱ ልብ ውስጥ ያለው ክፋት) የተነሣ መሢሔ በመስቀል ላይ መከራን እንደተቀበለ ገልጾአል። ኢሳይያስ የጽድቅ ሥራችን እንኳ ፍጹም ንጽሕ በሆነው አምላክ ፊት እንደ መርገም ጨርቅ እንደሆነ ተናግሯል (ኢሳ. 64:6)። ይኸው የመሢሔ ሞት <መቁሰል> (ኢየሱስ በምስማሮችና በጦር ተወግቶ ቆስሏል) እና መድቀቅ (ቡና ተወቅጦ እንደሚደቅ) የተካተቱበት ነበር።

ሐ. የደኅንነታችን ተግሣጽ በእርሱ ላይ ነበረ። ኢሳይያስ መሢሔ የተቀበለው ቅጣት ለእኛ ይገባ እንደነበር ገልጾአል። በመስቀሉ ላይ ልንሞት የሚገባን እኛ እንጂ እርሱ አልነበረም። ነገር ግን መሢሔ እግዚአብሔር ለኃጢአታችን የበየነውን የሞት ቅጣት ተቀብሏል። የዚህም ውጤት ሰዎች ኃጢአት ፈጽመው ካሳዘኑት አምላካቸው ጋር በሰላም እንዲኖሩ የሚያደርግ ነበር። ከዚህም በላይ የየትኛውም ጎሳ አባላት በልባቸው ሰላምን ይዘው እርስ በርሳቸው በመስማማት ይኖራሉ። (ይህ እውነት ስለ እግዚአብሔር አንድ አስፈላጊ እውነት ያሳየናል። እግዚአብሔር ኃጢአትን ይቅር የሚለው ብዙዎቻችን

እንደምናስበው አይደለም። ኃጢአቱ እንዳልተፈጸመ አድርጎ አያስወግደውም ወይም አይረሳውም። እግዚአብሔር የፍትሕ አምላክ ስለሆነ ኃጢአትን መቅጣት ይኖርበታል። ኢሳይያስ ደገንነትን ስለሚያመጣው ተግሣጽ የሚናገረውም ለዚህ ነው። በእኛና በእግዚአብሔር መካከል ሰላም ሊኖር የቻለው ኃጢአት የሌለው የእግዚአብሔር ባሪያ የኃጢአታችንን ቅጣት ስለተሸከመልን ብቻ ነው።)

መ. በእርሱም ቁስል እኛ ተፈወስን። ብዙ ክርስቲያኖች ይህንን ጥቅስ በመጠቀም ክርስቲያኖች ከበሽታዎች ሁሉ ስለተፈወሱ ኃጢአት ካልሠሩ ወይም እምነት ካላነሳቸው በቀር አይታመሙም ብለው ያስተምራሉ። ኢሳይያስ የሚያስተላልፈው መልእክት ግን እንደዚህ አይደለም። ክርስቶስ ከበሽታ የሚፈውሰን ቢሆንም፣ ክርስቲያኖች ሁሉ ከበሽታ ነፃ አለመሆናቸው በአዲስ ኪዳን ውስጥ ተመልክቷል። ይህም ከላይ ከተመለከተውና እኛም ከኃጢአት ባሕርይ ሙሉ በሙሉ ነፃ ካለመሆናችን ጋር የሚመሳሰል ነው። በዚህ ዓውደ ንባብ የፈውስ ፍች መሢሔ በሞቱ ለኃጢአት በመፍትሔነት ከሚያመጣው መንፈሳዊ ፈውስ ጋር የተያያዘ ነው። መሢሔ በመስቀል ላይ በመሞት በላያችን ላይ የነበረውን የሞት ፍርድ አስወግዷል። በተጨማሪም በእግዚአብሔር ላይ እንድናምፅ እንደሚደርገን የኃጢአት ተፈጥሮ ባርነት ነፃ አውጥቶናል። እግዚአብሔርን እንድንወድና እንድናገለግል ነፃ አድርጎናል። ኢየሱስ ሞትን በመስቀል ላይ ቢያሸንፍም፣ አሁንም እያንዳንዱ ሰው ከሞት አያመልጥም። የኢየሱስ ሞት የትንሣኤ ዋስትናቸውን በሚያረጋግጥ ሁኔታ የሰዎችን የዘላለም ሞት ማሸንፉን ለቀዳሚነት ያመለክታል። በተጨማሪም የክርስቶስ ሞት የእግዚአብሔር ሕዝብ የኋላ ኋላ የሚቀዳጀውን መንፈሳዊ፣ አካላዊና ስሜታዊ ፈውስ በማረጋገጥ በሽታን ድል ነሥቷል። ከመቃብር ወዲያ በሽታ እንደማይከተለን እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን!

15ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሰዎች በኢየሱስ ቁስል በመፈወሳቸው ሊታመሙ እንደማይችሉ ሲናገሩ ሰምተህ ታውቃለህ? ስለ ሁኔታውና ስለተናገሯቸው ነገሮች ገለጻ አድርግ። ለ) ከመጽሐፍ ቅዱስ በተለይም ከዚህ የትንቢተ ኢሳይያስ ክፍል አንጻር ምን ምላሽ ትሰጣቸዋለህ?

ሠ. ኢሳይያስ በኢየሱስ መስቀል ላይ የተፈጸመውን ክስተት ለሰዎች ሁሉ ግልጽ ለማድረግ በማሰብ የወንጌሉን እምብርት ደግሞ ገልጾአል። በመጀመሪያ፣ ስለ ሰው ተፈጥሮ ገለጻ ቀርቦአል። ሣር ፍለጋ እየተቀበዘበዙ ብዙውን ጊዜ ለአደጋ እንደሚጋለጡ በጎች እያንዳንዱ ሰው እግዚአብሔር የመረጠለትን ፍጹም መንገድ ትቶ በመሄድ ሲቅበዘበዝ ይገኛል። አንድ ሕጻን ከተወለደበት ጊዜ

አንሥቶ ከእግዚአብሔር የሚያፈነግጥ ልብ እንዳለው ግልጽ ነው። የሰው ማፈንገጥ ምንጭ ደግሞ የራስን መንገድ ለመከተል የሚደረግ የራስ ወዳድነት መሻት ነው። እንዲህ ዓይነቱ መቅበዘበዝ የእግዚአብሔርን መራራ ቅጣት ያስከትላል። ሁለተኛ፡ እግዚአብሔር ለመቅበዝበዛችን መፍትሔ በመሻት የበደላችንን ወይም የኃጢአታችንን አይቀሬ ፍርድ መከራን ሁሉ በሚቀበለው መሢሕ ላይ እንዳኖረ ተገልጾአል። የብሉይ ኪዳን ሊቀ ካህን የእስራኤልን ሕዝብ ኃጢአት በበግ ላይ ጭኖ ወደ በረሃ እንደሚሰደው ሁሉ (ዘሌ. 16:21)፡ እግዚአብሔር የሰውን ልጅ ኃጢአት ሁሉ በበጉ ላይ ማለትም የቅጣታችን ከፋይ በሆነው ልጁ ላይ ያደርጋል።

16ኛ ጥያቄ፡- ከመዳንህ በፊት ምን ዓይነት ሕይወት እንደነበረህ ግለጽ። ተቅበዝባሻ በግ ይመስል የነበረው እንዴት ነው? ለ) ከይቅርታ ይልቅ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ኩነቴ ይገባህ የነበረው ለምንድን ነው? ሐ) እግዚአብሔር ለእኛ ስላለው ታላቅ ፍቅርና ኃጢአተኞች ከእርሱ ጋር በሰላም የሚኖሩበትን መንገድ ለማዘጋጀት ስላደረገው ከፍተኛ ተግባር ከዚህ ከፍል ምን እንማራለን?

4. መከራ ተቀባዩ ባሪያ በእኛ ፈንታ ሲሠቃይ የሰጠው ምላሽና ምላሹ ያስገኘለት ውጤት (ኢሳ. 53:7-9 አንብብ)

ሀ. ባሪያው ለመከራው የሰጠው ምላሽ (ኢሳ. 53:7)። ሰዎች ለመከራ የሚሰጧቸው ምላሾች የተለያዩ ናቸው። አንዳንዶች፡ «እግዚአብሔር አፍቃሪ አምላክ ከሆነና በመከራ ላይ ኃይል ካለው ለምን ይህ እንዲደርስብኝ ያደርጋል?» ሲሉ በእግዚአብሔር ላይ ይቆጣሉ። እንደ ኢዮብ ሚስት እግዚአብሔርን በመርገም ይደመድማሉ። ሌሎች ከመከራው ያፈነግጣሉ። «ማድረግ የምችለው ነገር ቢኖር ይህ ጊዜ እስኪያልፍ መጠበቅ ነው» ሲሉ ምክንያት ይሰጣሉ። ጥቂቶች ግን መከራ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር እንዳለና አንድ ዓላማ ይዞ የሚመጣ እንደሆነ በመገንዘብ እግዚአብሔር የሚሠራውን ለማየት ይጠባበቃሉ።

ኢሳይያስ ክርስቶስ መከራን ሲቀበልና ወደ መስቀል ሞት ሲወሰድ ምን ዓይነት ምላሽ እንደሰጠ ገልጾአል። ከእግዚአብሔርም ሆነ ከሰው ጋር አልተጣላም። ተስፋም አልቆረጠም። ከመከራው ለማፈንገጥ አልተፍጨረጨረም። ነገር ግን ራሱን እንደ መሥዋዕት በፈቃዱ አሳልፎ ስለሰጠና በእግዚአብሔር ላይ የማያቋርጥ እምነት ስለነበረው ዝም ብሎ ተጠባበቀ። በጽኑ የታመነው በራሱ ወይም ሊያድኑኝ ይችላሉ ብሎ በገመታቸው ሌሎች ወገኖች ሳይሆን በእግዚአብሔር ነበር። እግዚአብሔር ለራሱ ክብር በሚያመጣና የኋላ ኋላ ከሁሉም የላቀ ውጤት በሚያስከትል መልኩ እንደሚያሳካለት ያውቅ ነበር። ኢየሱስ በኢሳይስ ፊት በቆመ ጊዜ ሕይወቱን እንዲያድንለት

አልተማጸነውም ወይም በደል ስላልፈጸመ ከችግሩ ለመላቀቅ አልተሟገተም ነበር። የመላእክት ሠራዊት ፍትሕን ተግባራዊ በማድረግ እንዲታደጉት ሊጣራ ይችላል ነበር። ነገር ግን ይህንን አላደረገም። ጴጣጦስ በዝምታው ተደመመ (1ኛ ጴጥ. 2:23 አንብብ)። ኢሳይያስ የመሢሔን ሁኔታ በቤተ መቅደስ ሊሠዋ ከቀረበ በግ ጋር አነጻጽሯል። በጉ ከሞት ጋር ሳይታገል በዝምታ ይጋፈጠዋል። ይህ አንድ ቀን «እነሆ፥ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ» (ዮሐ. 1:29) በመሰኘቱ መሢሔ የሚጫወተውን ሚና የሚያመለክት ነበር። ሊሞቱ በሚነዳበት ጊዜ ምን እንደሚደረግባቸው ከማያውቁት እንስሳት በተቃራኒ ኢየሱስ የሚሆነውን እያወቀ ለእግዚአብሔር አብ ፈቃድ ራሱን አስገዝቷል። ለሕዝቡ መሞት የሚያመጣላቸውንም ውጤት ያውቅ ነበር። መልካም እረኛ የሆነው ኢየሱስ ገዳዮቹ ለሆኑት በጎች ሕይወቱን መስጠቱ እጅግ የሚያስገራም ውስጠ-ወይራ ገጠመኝ ነው።

ኢሳይያስ ስለ ባሪያው በሰጠው ገለጻ መሢሔ ለሞት በሚነዳበት ጊዜ ምን ያስብ እንደነበር ጠቅሶአል። መሢሔ እየሆነ ያለውን ነገር ያውቅ ነበር። እንዲያውም እርሱ የሌሎች ሰዎች ዕቅድ ስለባ ሳይሆን፥ ሁኔታዎችን በመቆጣጠር ላይ የነበረው ራሱ ነበር። ምን እንደሚደርስበት የወሰነው፥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የተቀበለውና ለዚያ ፈቃድ ራሱን ያስገዛው እርሱ ነበር። ባሪያው እያወቀ በመስቀል ላይ ለመሞት ራሱን አስገዝቷል። ምንም በደል እንዳልፈጸመም ያውቅ ነበር። በተጨማሪም ሞቱ ለሰው ልጆች በደል ሁሉ መፍትሔ እንደሚሰጥ ያውቅ ነበር።

ኢሳይያስ መሢሔ እንደ ተጨነቀና እንደ ተሠቃየ ገለጽአል። ኢሳይያስ ቀደም ሲል እስራኤልን ለመግለጽ የዚህን ዓይነት አገላለጽ ተጠቅሞ ነበር (ኢሳ. 49:26)። ይህ በጨካኝ ጌታ የሚገዛውን ባሪያ ለማሳየት የሚያገለግል አገላለጽ ነው። ዓለምን የፈጠረው የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ባሪያ ወይም ማንኛውም በፍትሕ አልበኝነት እንደሚሠቃይ ሰው ችግሮችን ተጋፈጠ። በኢየሱስ ላይ ብይን ለመስጠት በተሰበሰበው ችሎት ላይ የነበሩት ገዥዎች ሁሉ ሥልጣናቸውን አላግባብ በመጠቀማቸው ኢየሱስ በፍትሕ አልበኝነት ተሠቃይቷል። የፍትሕ አልበኝነትን ሥቃይ በሚገባ የሚገነዘበው ለዚህ ነው።

ለ. የእግዚአብሔር ልጅ የመከራው ውጤት (ኢሳ. 53:8-9)። ሕይወት ሁልጊዜም ፍትሐዊ አይደለችም። ፍትሐዊ እንድትሆን ብንሻም አትሆንም። ብዙውን ጊዜ በጥሩ ሰዎች ላይ መጥፎ ነገሮች ሲፈጸሙ ለመቀበል እንቸገራለን። ይህ በሚሆንበት ጊዜ ምናልባትም ልናስታውስ የሚገባን ከሁሉም የተሻለው ነገር

ኢየሱስም በዚህ ዓይነት የፍትሕ አልበኝነት ሕይወት እንዳለፈና እስከ ሞት እንደደረሰ ነው። ኢሳይያስ የእግዚአብሔር ባሪያ የሚጋፈጣቸውን አንዳንድ የፍትሕ አልበኝነት ውጤቶች ዘርዝሯል።

1. በማስጨነቅና በፍርድ ተወሰደ። ምሑራን እንደሚሉት በኢየሱስ ላይ ከተወሰዱት የችሎት ዳኝነቶች የትኞቹም የአይሁዳዊም ሆነ ሮማዊ ሕግ ድጋፍ አልነበራቸውም። ከሕግ አንጻር ትክክል ነን ለማለት የተካሄዱ የይስሙላ ተግባራት ነበሩ። የኢየሱስን ንጽሕና ሁሉም ሰው ያውቅ ነበር። አረማዊ ባለሥልጣን የነበረው ኢላጦስ ሳይቀር ኢየሱስ ምንም በደል እንዳልፈጸመ ለመቀበል ተገዷል። ነገር ግን ለሕዝቡ ሁካታ ተሸንፎ የሞት ፍርድ ፈረደበት። ኢየሱስ ፍትሕ አልባ ውሳኔ መቀበል ምን እንደሚመስል ቢያውቅም መራራ ምላሽ አላሳየም።

2. ከትውልዱ ማን አስተዋለ? መሢሔ ሚስት አግብቶ ልጆችን መውለድ የተካተተበትን ተለምዶዊ ሕይወት አይኖርም ነበር። ኢሳይያስ እንደጠየቀው፡ «ከትውልዱ ማን አስተዋለ?» ለዚህ ምላሽ የማይሻ ጥያቄ መልሱ፡ «ማንም» የሚል ነው። እንደ ኢትዮጵያ ሁሉ አይሁዶችም ልጆችን ወልዶ ዘር በመተካቱ ላይ ከፍተኛ ትኩረት ያደርጉ ነበር። ብሉይ ኪዳን አንድ ሰው ልጅ ሳይወልድ ቢሞት ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ልጆችን እንዲወልድለት የሚያዘው ለዚህ ነው። ኢየሱስ ግን አግብቶ የመውለድ ነጻነት አልነበረውም። ስለሆነም የትውልድ ሐረጉን የሚቀጥልበት ሰው አልነበረውም። ከሰው እይታ አንጻር፡ በኢየሱስ ሕይወት ሙሉ ለሙሉ የውድቀት ሕይወት ነበር። (ማስታወሻ፡ ለዚህ ሐረግ ሌላው አማራጭ አተረጓጎም የኢየሱስ ዘመን የነበሩት ሰዎች ሥነ መለኮታዊ ምክንያቶችን ባለመገንዘባቸው ሲሞት እየተመለከቱ ለምን እንደሞተ የማያውቁ መሆናቸው ነው።)

3. ከሕያዋን ምድር እንደ ተወገደ። ይህ በጭካኔ የሚፈጸመውን ያለ ዕድሜ ገደብ የመቀጨት ክስተት የሚያሳይ ነው። የእግዚአብሔር ባሪያ ዕድሜው ሳይደርስ ነበር የሚሞተው። በ33 ዓመቱ ሕይወቱ ያልፋል። እግዚአብሔር ግን አሟሟቱን፡ «ስለ ሕዝቤ ኃጢአት» ሲል ገልጾአል። ኢሳይያስ በቀዳሚነት ያተኮረው በአይሁዶች ላይ ነበር። የእግዚአብሔርን ሕግጋት ስለተላለፉ የእግዚአብሔርን ፍርድ መቀበል ይኖርባቸዋል። ይህ እንዳይሆን ግን መሢሔ በእነርሱ ምትክ ይሞታል። በደላቸውን ይሸክማል። ከአዲስ ኪዳን እንደምንረዳው ይህ ለአይሁድ ሕዝብ ብቻ ሳይሆን በዓለም ውስጥ ለሚገኙ የሰው ልጆች ሁሉ ነው።

4. ከከፋዎች ጋር መቃብሩን አደረጉ። ይህ ተፈጻሚነት ባያገኝም የመሢሔ ገዳዮች ፍላጎት ነበር። በተለምዶ የአንድ ሰው አስከሬን የሚቀመጠው በቤተሰብ የቀብር ስፍራ ነበር። መሢሔ ግን በከፋዎች ወይም በወንጀለኞች መካከል እንደሚቀበር ታስቦ ነበር። አይሁዶች የቀብር ስፍራዎቻቸውን ላለማርከስ በማሰብ ከፋ ሰዎችን ወይም ወንጀለኞችን ጨዋ ሰዎች በሚቀበሩባቸው ስፍራዎች አይቀብሯቸውም ነበር። ከአዲስ ኪዳን ንባብ እንደምንረዳው ኢየሱስ የሞተው በሁለት ወንጀለኞች መካከል ነበር። ኢየሱስ ንጹሕ ቢሆንም እንደ ወንጀለኛ ነበር የተገደለው። ይህም ከሞተ በኋላ ኢየሱስ ከእነዚህ ወንጀለኞች ጋር እንዲቀበር ማሰባቸውን ያሳያል።

ኢሳይያስ እንደገለጸው፣ ባሪያው ወንጀለኛ የሚያለኝ ምንም በደል አልፈጸመም። እንዲያውም እጅግ ንጹሕ ከመሆኑ የተነሣ ውሸት እንኳ ከአፉ አልተገኘም። የሰው ባሕርይ የሚታወቀው ከንግግሩ ስለሆነ፣ ውሸትን አለመናገሩ መሢሔ ንጹሕ ልብና ፈሪሃ እግዚአብሔራዊ ባሕርይ እንደነበረው ያመለክታል። መሢሔ ሙሉ ለሙሉ ንጹሕ ነበር። በዕብራውያን መልእክት ውስጥ እንደተገለጸው፣ እርሱ ኃጢአት አልባ ነበር (4:15)።

5. ከባለጠጎቹ ጋር በሞቱ። በጥንት ዘመን ሀብታሞች ለቤተሰባቸው አባላት ልዩ የቀብር ስፍራዎችን ያዘጋጁ ነበር። ይህም ብዙውን ጊዜ ከመካነ መቃብሩ እጅግ የተሻለው ስፍራ ነው። መሢሔ ድህና እንደ ወንጀለኛ የተቆጠረ በመሆኑ በእነዚህ የሀብታሞች የመቃብር ስፍራዎች ሊቀበር አይችልም ነበር። ነገር ግን ከኢየሱስ ተከታዮች አንዱ የነበረው ሀብታሙ የአርማትያው ዮሴፍ አስከሬኑን ከቤተሰቡ መቃብር ውስጥ አኑሮታል።

17ኛ ጥያቄ፡- መከራን ስለ መቀበል ከኢየሱስ ምሳሌ ምን እንማራለን?

5. የባሪያው ሞት ዓላማና ውጤቶች (ኢሳ. 53:10-12 አንብብ)

እየተቀበልነው ካለን መከራ ባሻገር ያለውን የእግዚአብሔርን ዓላማ ከተገነዘብን መጽናቱ ቀላል ነው። ምንም እንኳ ብዙውን ጊዜ መከራ በምንቀበልበት ጊዜ እግዚአብሔር በሕይወታችን ሊያደርግ ስለሚፈልገው ነገር ባናውቅም፣ እግዚአብሔር ዓላማ እንዳለው መጽሐፍ ቅዱስ ያረጋግጥልናል (ሮሜ 8:28)። በአንድ በኩል መከራ ሌሎችን በተሻለ ሁኔታ እንድናጽናና ያዘጋጀናል (2ኛ ቆሮ. 1:4)። የእግዚአብሔር ባሪያ የሞቱ ዓላማ ምን እንደሆነ ገና ከመጀመሪያው ተነግሮታል። ስለሚመጣው የመጨረሻው በረከትም ተገልጾለታል።

ሀ. እግዚአብሔርም በደዌ ያደቅቀው ዘንድ ፈቀደ። እግዚአብሔር ባሪያው መከራ በመቀበልና በወፍጮ እንደሚፈጭ ስንዴ በመድቀቅ

የኃጢአት መስዋዕት እንዲሆን ፈቀደ። የባሪያው ሞትና ሕይወት ሙሉ ለሙሉ በእግዚአብሔር ቁጥጥር ሥር እንደነበር ልብ ማለቱ ጠቃሚ ነው። መሢሔ የሞተው ሰዎች መሞት አለበት ብለው ስለወሰኑና ስለሰቀሉት አልነበረም። እግዚአብሔር ራሱ የወሰነው በመሆኑ የሰዎች ክፉ ዕቅዶች ተግባራዊ እንዲሆኑ ፈቅዷል። ይህ ግን መሢሔን በማስገደድ የተከናወነ አልነበረም። መሢሔ መስዋዕት ለመሆን ፈቅዷልና።

18ኛ ጥያቄ፡- ዘሌዋውያን 5:16፤ 6:5 አንብብ። ከመጽሐፍ ቅዱስ መዝገበ ቃላት ስለ ኃጢአት መስዋዕት የተጻፈውን አንብብና ስለዚሁ ጉዳይ አጭር ገለጻ ጻፍ።

የኃጢአት መስዋዕት በብሉይ ኪዳን ዘመን አይሁዶች እግዚአብሔርን ወይም አንድን ሰው በሚበድሉበት ጊዜ ከሚያቀርቧቸው ልዩ መስዋዕቶች አንዱ ነበር። ብዙውን ጊዜ ይህ የካሳ ክፍያን ያካተተ ነበር። (በዚህ ስፍራ የተጠቀሰው የኃጢአት መስዋዕት በኃጢአተኛው ምትክ የሚደረገውን የትኛውንም ዓይነት መስዋዕት የሚያመለክት ሳይሆን አይቀርም።) አይሁዶችና በዓለም የሚገኙ ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ስለበደሉ እና ተጠያቂ ስለሆኑ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል እርቅ መደረግ ነበረበት። እግዚአብሔር መሢሔ እንደ መስዋዕት በግ የሕዝቡን ኃጢአት እንዲሸከም በማድረግ ለዚህ ችግር እልባት ሰጥቷል (ኢሳ. 1:29፥ 36)።

ለ. ዘፍን ያያል። የእግዚአብሔር ባሪያ ሞት ዓላማ ይኖረዋል። ምንም እንኳን ሥጋዊ ትውልድ ባይኖረውም ዘር ይኖረዋል። በዚህ ስፍራ ኢሳይያስ የሚናገረው እንደ እኔና እንደ አንተ በኢየሱስ አምነው ስለሚከተሉት ሰዎች ነው። ሰዎች እንደ በጎች እየተቅበዘበዙ ከእግዚአብሔር ፈቃድ ቢወጡም ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጆች ሊያደርጋቸው ከፍተኛ የመስዋዕትነት ተግባር አከናውኗል። ክርስቶስ በሞቱ ሰዎችን ከነገድና ከወገን እንደ ዋጀ ተገልጾአል (ራእይ 5:9)። መሢሔ ዘፍን በመመልከት መከራ የተቀበለለት ጉዳይ ተገቢ እንደነበር ስለሚገነዘብ ሕይወቱ በሞት አይደመደምም።

ሐ. ዕድሜው ይረዝማል። ይህ ለአይሁዶች ብዙም ትርጉም የሚሰጥ አይሆንም። ኢሳይያስ መሢሔ እንደሚሞት ስለተናገረ፥ ዕድሜው እንዴት ይረዝማል? ከአዲስ ኪዳን እንደምንገንዘበው ኢየሱስ ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር አስነሥቶታል። ይህም ለጥቂት ተጨማሪ ዓመታት ሳይሆን ለዘላለም እግዚአብሔር በሚገኝበት ስፍራ እንዲኖር ነው።

መ. የእግዚአብሔር ፈቃድ በእጁ ይከናወናል። መሢሔ እግዚአብሔር የፈለገውን ተግባር ያከናውናል። እግዚአብሔር ኃጢአተኛ የሰው ልጆች የቤተሰቡ አባላት የሚሆኑበትን መንገድ አግኝቷል። የእግዚአብሔር ቤተሰብ አይሁዶችንና አሕዛብን ጨምሮ በባለም ዙሪያ ሁሉ እየሰፋ ይሄዳል። እግዚአብሔር እንዲፈጸም የፈለገው ነገር ሁሉ በባሪያው ውስጥና በእርሱም አማካኝነት ተግባራዊ ሆነ።

ሠ. ከነፍሱ ድካም ብርሃንን ያያል፤ ደስም ይለዋል። እግዚአብሔር ከኢየሱስ ላይ የመስቀሉን ሥቃይ አላስወገደም። ነገር ግን እግዚአብሔር ሥቃዩን አሻግሮ ደስታን እንዲመለከት አስችሎታል። የዕብራውያን ጸሐፊ እንዳለው ኢየሱስ የመስቀሉን መከራ የታገሠው ከፊቱ ስላለው ደስታ ነበር (ዕብ. 12:2)። ኢየሱስ ከትንሣኤው በኋላ የሕይወትን ብርሃን ዳግም ተመልክቷል። በአሠቃቂ ሞቱ ሳቢያ እንዴት በሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎች የእግዚአብሔር ልጆች እንደሚሆኑ በመመልከት የእርምጃውን ተገቢነት ይገነዘባል። እግዚአብሔር በባሪያው ሕይወት መርካቱ ብቻ ሳይሆን ባሪያውም ራሱ የመስቀል ላይ ሥቃዩ ተገቢ እንደነበር በመገንዘብ ይረካል።

ረ. ጻድቅ ባሪያዬም በእውቀቱ ብዙ ሰዎችን ያጸድቃል። ጻድቁ ባሪያ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሙሉ ለሙሉ ለመከተልና ለመፈጸም የሚያስችል መንፈሳዊ እውቀት ስለነበረው፤ ብዙዎችን ያጸድቃል። (የሚድኑት በእርሱ የሚያምኑት መሆናቸውን ለማሳየት ይህ ሐረግ ብዙዎች እርሱን በማወቅ ይጸድቃሉ ተብሎ ሊተረጎም ይችላል።) «መጽደቅ» ማለት «ነፃ ነህ» የሚል የችሎት ስንብት ከዳኛው ማግኘት ነው። በመሢሔ ሞት ምክንያት የኃጢአታቸው ዋጋ ስለተከፈለ እግዚአብሔር ኃጢአተኞችን፤ «ነፃ ናችሁ» ሲል ያሰናብታል። በግድግዳ ላይ የሰፈረውን ቆሻሻ ቀለም እንደሚሸፍን ሁሉ የአማኞቹ ኃጢአት በክርስቶስ ደም ይሸፈናል። (ማስታወሻ! በዚህ ክፍል ውስጥ አንዱ ማለትም መሢሔ በሚያከናውነው ተግባርና ብዙዎቹ ማለትም የሰው ልጆች በሙሉ ስለሚባረኩበት ሁኔታ ንጽጽር ቀርቧል።) ኃጢአትን መሸፈን ብቻ ሳይሆን ጻድቁ ባሪያ የእግዚአብሔርን ጽድቅ ለሚያምኑበት ያስተላልፋል። ባሪያው እኛ ልንከፍል የማንችለውን ዋጋ በመክፈል ፍጹም ተተኪያችን ሆኗል። በተጨማሪም ለእግዚአብሔር ተቀባይነት ያላቸው ልጆች ይሆኑ ዘንድ በኢየሱስ ለሚያምኑት ፍጹም የሆነ ጽድቅ ይሰጣቸዋል።

ሰ. እርሱ ብዙዎችን ይወርሳል፤ ከኃያላንም ጋር ምርኮን ይከፋፈላል። ባሪያው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም

ስለሚፈቅድ እግዚአብሔር ለባሪያው ከታላላቆች ጋር ምርኮን እንዲካፈል ያደርጋል። ኢሳይያስ እግዚአብሔር ለባሪያው የሚሰጠውን ሽልማት ለመግለጽ ወታደራዊ ቋንቋ ተጠቅሟል። አንድ ንጉሥ ሠራዊቱን እየመራ በጦርነት ሌላውን ንጉሥ በሚያሸንፍበት ጊዜ ከፍተኛ ዝና ያተርፋል። የሌላውን አገር ሀብት ስለሚማርክም ወደ በለጠው የኃያልነት እርከን እና ብልጥግና ይሸጋገራል። ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ፈጽሞ ስለሞተ ከሰዎች ሁሉ የላቀ ሰም እንደተሰጠውና ሰዎች ሁሉ ለኢየሱስ ክብር እንደሚንበረከቱ ተገልጾአል። ኢየሱስ በታሪክ ከታዩት ነገሥታት ሁሉ የበለጠ ዝናን ይጎናጸፋል። ምርኮው ሁለት ነገሮችን ሊያመለክት ይችላል። በመጀመሪያ፣ ሰይጣንን በማሸነፍ ክርስቶስ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ማርኳል (ቆላ. 2:15 አንብብ)። ሁለተኛ፣ በመጨረሻው ዘመን እንደ ነገሥታት ንጉሥ ለመግዛት በሚመጣበት ወቅት ኃይልና አገዛዝ ሁሉ የእርሱ ይሆናል። ከእርሱና ከኃይሉ ጋር ሲነጻጸር ሌሎች ኃያላን ነገሥታት ደካሞች ይሆናሉ። በእርሱ ላመኑት <ኃያላን> ግን አዲስ መንግሥት ይሸልማል።

እግዚአብሔር መሢሔን በዚህ ዓይነት የሚሸልመው ለምን ይሆን? ምክንያቱም መሢሔ ለመሠቃየትና ለመሞት ስለፈቀደ ነው። መከራ ክብርን መቅደም አለበት። ኢየሱስ ክርስቶስ «ነፍሱን ለሞት አሳልፎ ለጥቶአልና» (የመስቀል ላይ መከራ በመቀበል)፣ «ከዓመፀኞችም ጋር ተቆጥሮአልና» (ንጹሕ ሆኖ ሳለ ለሰዎች ኃጢአት ተከስሶ በመሞቱ)፣ «እርሱ የብዙ ሰዎችን ኃጢአት ተሸከመ» (ለሰዎች ኃጢአት በመስቀል ላይ ሞቷል)፤ «ስለ ዓመፀኞችም ይማልዳልና» (የኃጢአትን ዋጋ እንደከፈለ በመግለጽ የዳነውን ኃጢአተኛ እግዚአብሔር ወዳለበት ያመጣል)። ኢሳይያስ መከራ ስለሚቀበለው መሢሔ ያቀረበውን ታላቅ ቅኔ ከላይ የተናገረውን አሳብ በመድገም ደምድሟል።

ኢሳይያስ የእግዚአብሔር ሕዝብ መሢሔ ምን እንደሚያደርግ እንዲገነዘቡ ፈልጓል። ኢየሱስ ሕይወቱን እንደሰጠና ሌላ አካል በጉልበት እንዳልወሰደበት ገልጾአል (ዮሐ. 10:14-18)። ስጦታውን የተቀበሉ ሁሉ የዘላለም ሕይወት ይኖራቸው ዘንድ ኢየሱስ የዓለምን ኃጢአት ተሸከሞአል (ዮሐ. 3:16)። በምድር ላይ ሳለም ሆነ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ኢየሱስ ለኃጢአተኞች በሊቀ ካህንነት መማለጹን ይቀጥላል (ዕብ. 7:25)።

ኢየሱስ ከመወለዱ ከ700 ዓመታት በፊት ኢሳይያስ ስለሚያጋጥመው ሁኔታና በሞቱ አማካኝነት ስለሚፈጽማቸው ነገሮች ዝርዝር ገለጻ አድርጓል። ከ700 ዓመታት በኋላ ኢትዮጵያዊው ጃንደረባ ይህንኑ ክፍል በማንበብ ወደ እምነት ሊመጣ ችላል (ዮሐዋ. 8:26-

38)። ብዙዎቻችን ስለ ኢየሱስ ሞት የሚናገረውን የመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ደጋግመን ስለሰማን በሚገባ እናውቀዋለን። ብዙውን ጊዜ ታሪኩን አጥርተን ማወቃችን ይህንን አስደናቂ እውነት አክብደን እንዳናይ ሊያደርገን ይችላል። በሰማያዊ ክብር ከዘላለም እስከ ዘላለም የኖረው የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ድሀ ገበሬ ሆኖ ወደ ምድር መጣ። ለ33 ዓመታት በምድር ላይ ሊኖር የሰብከት አገልግሎቱን ያበረከተው ለ3 ዓመታት ብቻ ነበር። ነገር ግን ሞቱ፣ ቀብሩ፣ ትንሣኤውና ዕርገቱ የሰውን ልጅ ታሪክና የዘላለምን ጉዳይ ሙሉ ለሙሉ ለውጧል። ኢየሱስ በሰው ልጆች ታሪክ እጅግ ጭካኔያዊ በሆነው የመስቀል ላይ ሞት መከራ ለመቀበል ስለፈቀደ፣ ሁላችንም ዛሬ ኃጢአታችን ይቅርታን አግኝቶ የእግዚአብሔር ልጆች የመሆንን ደስታ አግኝተናል። ከ700 ዓመታት በፊት ስለ ኢየሱስ ሞት በዝርዝር የቀረቡት ማብራሪያዎች እጅግ ሊያስደምሙን ይገባል። ነገር ግን እግዚአብሔር እኔንና አንተን እጅግ በመውደዱ ምክንያት ልጆቼ እንሆን ዘንድ ስለ እኛ ለመሞት መፍቀዱ ትሑታን ሊያደርገንና ፍጹም የተለወጠ ሕይወት እንድንኖር ሊያበረታታን ይገባል።

19ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ባለፈው ሳምንት በእግዚአብሔር ላይ የፈጸምሃቸውን ኃጢአቶች ዘርዝር። ለ) ኢየሱስ ለእነዚያ ኃጢአቶች ባይሞትልህ ኖር ምን ትሆን ነበር? እግዚአብሔር ምን ያደርግብህ ነበር? ሐ) ኢየሱስ ለኃጢአትህ ከሞተበት ጊዜ አንሥቶ ደስ የምትሰኝባቸው በረከቶች ምን ምንድን ናቸው? መ) ስለ ኢየሱስ ሞት ለማክበርና ለማመስገን እየጣርህ ሳለ ሕይወትህ እንዴት ሊለወጥ ይገባል? ሠ) ኢየሱስ መከራ ሊቀበልልህና ሊሞትልህ ስለፈቀደ ታመሰግነው ዘንድ አሁኑኑ ጊዜ ውሰድ። ረ) ከዚህ ምዕራፍ ስለ መከራና የእግዚአብሔር ዕቅድ ምን ተማርህ?

ሦስተኛ ቀን ኢሳይያስ 54

እግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለውን ጥልቅ ፍቅር ለማሳየት በሚፈልግበት ጊዜ በአብዛኛው የባልና ሚስትን ምሳሌ ይጠቀማል። የጠለቀ ፍቅር ለመግለጽ በዓለም ከዚህ የሚበልጥ ግንኙነት አይኖርም። ይሁንና፣ ክርስቲያኖችን ጨምሮ ሰዎች በባልና ሚስት መካከል ሊኖር ስለሚገባው ግንኙነት የተሳሳተ ግንዛቤ አላቸው። ሁለቱም ተከባብረውና ተፈቃቅረው የሚኖሩበት ሳይሆን አንዱ በሌላው ላይ የሚገዛበት ግንኙነት እንደሆነ አድርገው ያስባሉ። እግዚአብሔር የሚፈልጋቸው ዓይነት ቤተሰቦች እንዲኖሩን ከፈለገን የጋብቻ ግንኙነታችንን እግዚአብሔር በራሱና በሙሽራይቱ መካከል ስላለው ግንኙነት በተናገረው ሞዴል መቅረጽ ይኖርብናል። በብሉይ ኪዳን ሙሽራይቱ ሕዝበ እስራኤል ነበረች። በአዲስ ኪዳን ደግሞ ያች ሙሽራ ቤተ ክርስቲያን ነች።

20ኛ ጥያቄ፡- ኤፌ. 5:22-32 አንብብ። ኢየሱስ ከቤተ ክርስቲያን ጋር ያለው ግንኙነት በባልና ሚስት መካከል እንደሚገኝ ግንኙነት ሆኖ ተገልጾአል። ሀ) ጳውሎስ ይህን ሲል ምን ማለቱ ይመስልሃል? የባልና የሚስት ግንኙነት ከኢየሱስና ቤተ ክርስቲያን ግንኙነት ጋር የሚመሳሰለው እንዴት ነው? ለ) ኢየሱስ ከቤተ ክርስቲያኑ ጋር ያለው ግንኙነት የባልና ሚስት ሞዴል ከሆነ በባሎችና ሚስቶች መካከል ሊኖር ስለሚገባው ዝምድና ከዚህ ምን እንማራለን?

21ኛ ጥያቄ፡- ኢሳይያስ 54ን አንብብ። ሀ) በቁጥር 1 ጽዮን የተገለጸችው እንዴት ነው? እንድትዘምር የተነገራት ለምንድን ነው? ለ) ጽዮን እንደ ድንኳን የምትሆነው እንዴት ነው? ሐ) ጽዮን ከእንግዲህ ወዲህ የማታፍረውና የማትፈራው ለምንድን ነው? (ቁ. 4)። መ) ከቁጥር 5-8 እንደተገለጸው እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር ምን ዓይነት ግንኙነት እንደሚኖረው ግለጽ። ከምርኮው ዘመን በኋላ እንዴት ይለወጣል? ሠ) እግዚአብሔር ወደፊት አላደርግም ብሎ የማለው ምንድን ነው? ረ) ዳግም የተገነባችው የኢየሩሳሌም ከተማ ምን ትመስላለች? ሰ) ወደፊት የይሁዳን ሕዝብ የሚያስተምረው ማን ይሆናል? ውጤቱስ? ሸ) ወደፊት በይሁዳ ላይ ስለሚካሄድ ጦርነት እግዚአብሔር የሰጠው የተስፋ ቃል ምንድን ነው?

ኢሳይያስ ስለ ኢየሩሳሌምና ይሁዳ የወደፊት ዕጣ ፈንታ ሲያስብ የከበረ እንደሚሆን ተገንዝቦአል። መሢሔ በመስቀል ላይ በመሞት የሰውን ልጆች ቁልፍ ችግር እርሱም ኃጢአትን ስላስወገደ የእግዚአብሔር ሕዝብ ወደ እውነተኛ ይቅርታና ዘላለማዊ በረከቶች የሚገቡበት መንገድ ተከፍቷል። ምንም እንኳን ከትንቢቶቹ አንዳንዶቹ ስለ ሕዝቡ ከምርኮኝነት ነፃ መውጣት የሚናገሩ ቢሆኑም፤ አብዛኞቹ ትንቢቶች ነገሮች በከፍተኛ ደረጃ ወደሚለወጡበት የመጨረሻው ዘመን የሚያመለክቱ ናቸው። አይሁዶች ከምርኮ ከተመለሱ በኋላ የታየው የኢየሩሳሌም ከብር ውስን ነበር። በመጨረሻው ዘመን የምትኖረው ኢየሩሳሌም ከብር ግን በቃላት የማይገለጽ ይሆናል። ኢሳይያስ መጭዎቹን የበረከት ጊዜያት ለማሳየት ባደረገው ጥረት አንዳንድ ሥዕላዊ ገለጻዎችን አካትቷል። እነዚህን ምስል ከሳች ቃላት በቀጥታ ከመውሰድ ይልቅ እግዚአብሔር ወደፊት ስላዘጋጀልን ታላቅ በረከት የሚናገሩ መሆናቸውን መገንዘቡ መልካም ነው። (ማስታወሻ፡ እነዚህን አገላለጾችና ፍጻሜያቸውን አስመልክቶ የሚኖረን ግንዛቤ እግዚአብሔር ስለ ወደፊቱ ምን ዓይነት ዕቅዶች እንዳሉት ከምንይዘው አመለካከት ጋር በቅርብ የተቆራኘ ነው።)

1. ልጆች እንደማይኖሯት የምታስብ መካን መበለት (ኢሳ.54:1)

እንደ ገጠሪቱ ኢትዮጵያ ሁሉ በጥንታዊቷ እስራኤል ልጅ አልባ መበለትነት እጅግ ከከፉ እርግማኖች አንዱ እንደሆነ ይታሰብ ነበር። መበለቷ የፍሬያማነቷ መገለጫ የሚሆኑ ልጆች አለመውለዱ ብቻ ሳይሆን ልጅ የምትወልድለት ባልም አልነበራትም። እንዲህ ዓይነቷ

ሴት ባረጀች ጊዜ ወሪና ተንከባካቢ ስለማይኖራት የወደፊት ሕይወቷ ተስፋ የለሽ ይሆናል።

የይሁዳ ሕዝብ ወደ ባቢሎን ምርኮ በተወሰደ ጊዜ እግዚአብሔር በዚህ መልኩ ነበር የገለጸቸው። ልጆች ከመውለዱ በፊት ባሏ እንደሞተባት መበለት ኢየሩሳሌም በጦርነት፣ በረሃብና በምርኮ መከናለች። ትውልድን የሚቀጥሉ ልጆችም ሆኑ ባል አልነበራትም። ይሁንና፣ ነገረ ዓለሙ የጨለመ በሚመስልበት ጊዜ እግዚአብሔር ተአምር ይሠራል። ይሁዳና የኢየሩሳሌም ከተማ እንደገና በሕዝብ ይጨናነቃሉ። ይሁዳ ይህንን አስደናቂ የእግዚአብሔር ተአምር በምትመለከትበት ጊዜ በደስታ እልል ትላለች። ይህም ልጅ ያልነበራት መበለት ሳታረግዝና የወሊድ ምጥ ሳትቀምስ ውብ ሕጻን እንዳገኘች ያህል ነው። [ምናልባትም ኢሳይያስ በተአምር ልጅ አግኝታ የአይሁዶች ሁሉ እናት ለመሆን የቻለችውን የመካኗን ሣራ ምሳሌነት እየተጠቀመ ይሆናል። በእግዚአብሔር ልዕለ ተፈጥሯዊ አሠራር ተስፋ የሌላቸው ሕዝቦች (እስራኤልና ቤተ ክርስቲያን) ወደ ታላቅ ሕዝብነት ይለወጣሉ።]

2. ቤተሰቡ ስለ በዛ ድንኳኑን ለማስፋት የተገደደ ዘላን (ኢሳ. 54:2-3 አንብብ)

ብዙዎቹ አይሁዶች በድንኳን ውስጥ ባይኖሩም ዘላንነት ምን እንደሆነ ያውቁ ነበር። እንደ አብርሃም፣ ይስሐቅና ያዕቆብ የመሳሰሉት ቀደምት አያት ቅድማያቶቻቸው በድንኳኖች ውስጥ የሚኖሩ ዘላኖች ነበሩ። በምድረ በዳው ጉዞ ወቅትም የእስራኤል ሕዝብ ከእግዚአብሔር ጋር በሚያደርገው የቅርብ ኅብረት ደስ እየተሰኘ በድንኳኖች ውስጥ ያድር ነበር። ስለሆነም ከእግዚአብሔር ጋር የቀረበ ኅብረት እያደረጉ በድንኳን ውስጥ ማደሩ አንዳንድ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሕዝብ እንደ ፍጹም ተስማሚ ሁኔታ ተገልጾአል (ኤር. 2:2-3)። በየዓመቱ የተለያዩ ዘላን ጎሳዎች ለከብቶቻቸው የግጦሽ ሣር ፍለጋ ወደ ይሁዳ ይመጡ ነበር። ይህም በበጋው ወራት አፋሮች ግመሎቻቸውን ወደ ደጋማ አካባቢዎች የሚያመጡበት ዓይነት ነው።

ኢሳይያስ የዘላኖቹን ድንኳኖች የተጠቀመው እግዚአብሔር ሕዝቡን በሚባርክበት ጊዜ የሚመጣውን ዕድገት በምሳሌ ለማሳየት ነበር። የአንድ ዘላን የቤተሰብ ቁጥር እየበዛ ሲሄድ ድንኳኑ እየተቀጠለ አባላቱ ሁሉ ከአንድ ድንኳን ሥር ያድሩ ነበር። የቤተሰቡ ቁጥር ይበልጥ እየተጨመረ ሲሄድ መጋረጃዎቹ ይዘረጋሉ፤ አውታሮቹም ይረዝማሉ። ከነፋሱ ለመከላከል ካስማዎቻቸውን ያጸናሉ። ይህ ብዙ ሰዎች ለማስተናገድ ድንኳንን የማስፋት ምሳሌ የይሁዳ ሕዝብ እንዴት ከድንበሩ አልፎ እንደሚስፋፋና ወደ አካባቢው አገሮች እንደሚዳረስ

ያመለክታል። በፈረሱት የጎረቤት አገሮች ከተሞች ይኖራሉ። በቁጥር እየበዙ ሲሄዱ በጉልበትም እየተጠናከሩ ይሄዳሉ። (ብዙ ክርስቲያኖች አንዲት ቤተ ክርስቲያን ወይም ድርጅት በሚያድጉበት ጊዜ ዕድገቱን ለመቋቋም ካስማዎቹን ማጽናት እንደሚገባ የሚያስረዳውን የአመራር መርህ ለማብራራት ይህንኑ ምንባብ ይጠቀማሉ። ጥልቅ የአመራር ብቃት ሳይኖር የሚከሰት ዕድገት ውድመትን ያስከትላል።)

3. ተለይታ የነበረችና ወደሚወዳት ባሏ የተመለሰች ሚስት (ኢሳ. 54:4-8 አንብብ)

በሕይወት ውስጥ በሚወዱት ሰው እንደ መከዳት የከፋ ሥቃይ የለም። ወላጆች ልጆቻቸውን ጠልተው ገለል በሚያደርጓቸው ጊዜ በአእምሯቸው ውስጥ ለመፈወስ የሚያዳግት ቁስል ይፈጠራል። ባል ሚስቱን ወደ ወላጆቿ እንድትመለስ በማስገደድ የጥላቻ ተግባር በሚፈጽምበት ጊዜ ፍርሃቷን፣ ኃፍረቷንና ውርደቷን የምትደብቅበት መንገድ አይኖራትም።

እግዚአብሔር ከይሁዳ ሕዝብ ጋር የነበረውን ግንኙነት ለመግለጽ ይህንኑ ምሳሌ ተጠቅሟል። ይሁዳ ለእግዚአብሔር እንደ ሚስት ነበረች። ነገር ግን ሌሎችን አማልክት በማምለክ የአመንዝራነትን ተግባር ስለፈጸመች ባሏ የሆነው እግዚአብሔር ተዋት። ገና ወጣት ብትሆንም ከሌላ ጋር የመጋባት ሕጋዊነት ስለሌላት ከቤትዋ ተባርራ በኃፍረትና በውርደት ተቀመጠች። በአንድ ወቅት ሲጠጓት እና ቃል ኪዳን ሊያደርጉ ይሞክሩ የነበሩት እነ ባቢሎን ገለል ብለው ለብቸኝነት ተዳረገች።

ነገር ግን እግዚአብሔር አንድ ቀን መልሶና ሚስቱ አድርጎ ይወስዳታል። ኢሳይያስ የይሁዳ ባል ማን እንደሚሆን በዝርዝር በመግለጽ ይህንኑ አሳብ ያብራራል። የይሁዳ ባል ፈጣሪዋ፣ የሠራዊት ጌታ፣ በምድር ሁሉ ልዩና ከእስራኤል ጋር ልዩ ግንኙነት ያለው ራሱ ሁሉን ቻይና ቅዱስ እግዚአብሔር ይሆናል። እርሱም ከባርነት ነፃ ያወጣትና የምድር ሁሉ አምላክ ነው። ይህ እጅግ አስደናቂ መግለጫ ነው። አመንዝራዊ እስራኤል እግዚአብሔርን ትታ ሌሎች አማልክት አምልካ ነበር። ይሁንና፣ በዓለም ከሁሉም በላይ ኃያል የሆነው ገዥ ቀደም ሲል ያከናወነቻቸውን ክፉ ተግባራት እያወቀ ለሚስትነት መረጣት። ይህ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ላለው ፍቅርና ይቅርታ ምንኛ ታላቅ መግለጫ ነው!

እግዚአብሔር በቁጣና በፍርድ ለጥቂት ጊዜ (ለባ ዓመታት) ለባቢሎን ምርኮ ትቷት እንደነበር ለሚስቱ ይሁዳ ገልጾአል። ነገር ግን በከፍተኛ ርኅራኄና ፍቅር እንደገና ሚስቱ አድርጎ ይወስዳታል። ቸርነቱ ጊዜያዊ ብቻ አይሆንም። እግዚአብሔር የበፊት ስሕተቶቿን

በይቅርታ አልፎ ለዘላለም የፍቅር ቸርነቱን ያሳያታል። ከእንግዲህ ኃፍረት ወይም የበታችነት ስሜት አይጫናትም። ይህ የሚሆነው የይሁዳ ልብ ተለውጦ እግዚአብሔርን መፈለግ ስለጀመረች ሳይሆን እግዚአብሔር ራሱ ሚስቱን (የቃል ኪዳን ሕዝቡን) ወደ ፍቅር ግንኙነት መልሶ ሊያመጣት ስለፈለገ ነው።

22ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ከዚህ ክፍል እግዚአብሔር ለሕዝብ እስራኤል ስላለው አስደናቂ ፍቅር ምን እንማራለን? ለ) የእግዚአብሔር የብሉይ ኪዳን ሙሽራ ከነበረችው እስራኤል ጋር የምንመሳሰልባቸው መንገዶች የትኞቹ ናቸው? ሐ) ከዚህ ክፍል እግዚአብሔር ለእኛ ስላለው አስደናቂ ፍቅር ምን እንማራለን? መ) ክርስቲያን ባል ሚስቱን እንዴት ማፍቀር እንዳለበት ከዚህ ምን እንማራለን?

4. እግዚአብሔር ከኖኅ ጋር የገባውን ቃል ኪዳን እንዳደሰ (ኢሳ. 54:9-10 አንብብ)

በኖኅ ዘመን የጥፋት ውኃ መድረሱን ከዘፍጥረት ምዕራፍ 6-8 እናነባለን። እግዚአብሔር ይሁዳን ለኃጢአቷ እንደቀጣት ሁሉ በኖኅም ዘመን ምድርን ሁሉ ለኃጢአቷ ቀጥቶ ነበር። ነገር ግን ከጥፋት ውኃው በኋላ ኖኅ ከመርከቡ ሲወጣ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ቃል ኪዳን አደረገ (ዘፍጥ. 9:1-17 አንብብ)። እግዚአብሔር ቀስተ ደመናን በሰማይ ላይ አኑሮ ከእንግዲህ ምድርን በውኃ ላለማጥፋት ቃል ገባ። እግዚአብሔር ያንን ቃል ኪዳን በማክበሩ ምክንያት ምንም እንኳ በዓለም የተለያዩ ክፍሎች የጎርፍ አደጋዎች ቢነሡም ምድርን ሁሉ እንዳያጠፋ አድርጓል።

ቃሉን የማያጥፈው አምላክ ከኖኅና ከጠቅላላው የሰው ልጅ ጋር ቃል ኪዳን ስለገባ፣ ቃል ኪዳኑ ሊለወጥ አይችልም። አሁን እግዚአብሔር ከአይሁዶች ጋር ሌላ ቃል ኪዳን ለማድረግ ፈልጓል። ከእንግዲህ ላይገሥጸቸው ቃል ገብቷል። ከእንግዲህ በባቢሎን ምድር ባሳለፉት ዓይነት አስከፊ ምርኮኛነት አይቀጣቸውም። ይልቁንም ሁልጊዜም በዘላለማዊ ፍቅሩ ሊወዳቸውና በሰላም ቃል ኪዳን ሊጠብቃቸው ወስኗል። ይህ ቃል ኪዳን ከተራሮችና ከኮረብቶች በላይ የተረጋገጠ ነበር። እነርሱ በመሬት መንቀጥቀጥ ሊደረሙት ይችላሉ። እግዚአብሔር ለሕዝቡ የገባው ቃል ኪዳን ግን ምን ጊዜም አይለወጥም። ይህ አይሁዶች ከምርኮ በመመለሳቸው ሙሉ ለሙሉ እንዳልተፈጸመ ግልጽ ነው። አይሁዶች በአሕዛብ አለቆች ቁጥጥር ሥር የቆዩ ሲሆን፣ እንደገናም በ70 ዓ.ም. በሮማውያን አማካኝነት ለምርኮኛነት ይዳረጉ ነበር። ኢሳይያስ የሚናገረው በመሢሔ ሞት የተጀመረው የእግዚአብሔር ቃል ኪዳን ሙሉ ለሙሉ ተፈጽሞ ኢየሱስ በመንግሥቱ ላይ ስለሚቀመጥበት የመጨረሻው ዘመን ነው።

በኖህም ሆነ በእኛ ሁኔታ ሰላም የሚመጣው ከፍርድ በኋላ መሆኑ አስገራሚ ነው። እግዚአብሔር ምድርን ዳግም በውኃ እንደማያጠፋ ቃል የገባው ከጥፋት ውኃ በኋላ ነበር። እግዚአብሔር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ የመስቀል ላይ ፍርድ ከበየነ በኋላ ነበር ፍቅሩንና መሥዋዕትነቱን ለመቀበል የመረጠ ሰው ሰላምን መመሥረት የቻለው።

አይሁዶች ከባቢሎን ምርኮ በተመለሱ ጊዜ ይህ አስደናቂ የተስፋ ቃል በክፊል ተፈጻሚነትን አገኘ። ነገር ግን ከኢሳይያስ ዘመን በኋላ አይሁዶች በአብዛኛው በስደትና በጭቆና ለመኖር ተገድደዋል። ስለሆነም እነዚህ የተስፋ ቃሎች ተፈጻሚነትን አግኝተዋል ብሎ ማመኑ አስቸጋሪ ነው። ምንም እንኳ አንዳንድ ምሑራን በቤተ ክርስቲያን በኩል በተምሳሌታዊ መልኩ እንደተፈጸሙ ቢናገሩም፤ እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ለአይሁዶችና ለሚያምኑ አሕዛብ የተዘጋጀውን ታላቅ በረከት እያመለከተ እንደነበር መገንዘቡ የሚሻል ይመስላል።

5. እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ሰዎች በሰላም የሚኖሩባት ውብ ከተማ አድርጎ ያንጸታል (ኢሳ. 54:11-17 አንብብ)

ኢሳይያስ ከሚወዳቸው ምሳሌዎች አንዱ የከተማ ምሳሌ ነው። በመጽሐፉ ሁሉ ኢሳይያስ ሁለት ዐበይት ከተሞችን ገልጾአል- የእግዚአብሔርን ሕዝብ በተምሳሌትነት የምታመለከተው የኢየሩሳሌም ከተማ (ኢሳ. 1:26፤ 2:2-4፤ 4:2-6፤ 35:10) እና በእግዚአብሔር ላይ የሚነሣውን ተቃውሞ ሁሉ የምትወክል ታላቋ የከፋት ከተማ (ኢሳ. 24:10፤ 47:1) ናቸው። ኢሳይያስ ያለ እግዚአብሔር ለመገንባትና ለመኖር የመረጡትን ሰዎች ከተማ ከእግዚአብሔር ጋር ለመገንባትና ለመኖር ከመረጡት ጋር አነጻጽሯል። አንዱ ወደ ጥፋት፤ ሌላኛው ወደ ዘላለማዊ ክብር ይመራል። ምንም እንኳ በኢሳይያስ ጭንቅላት ውስጥ ኢየሩሳሌም ቀዳሚ ስፍራ ቢኖራትም፤ ምድራዊቷ ኢየሩሳሌም በኢየሱስ ሞት ምክንያት የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚኖሩባት የሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ተምሳሌት ልትሆን እንደምትችል መገንዘቡ መልካም ነው።

ሀ. ኢሳይያስ ኢየሩሳሌምን በመመልከት ያለፈውንና ወደፊት ባቢሎን በምትደመስሳት ወቅት የሚሆነውን ታሪክ በሚያስብበት ጊዜ፤ ከተማዬቱን «አንቺ የተቸገርሽ፤» «በዐውሎ ነፋስም የተናወጥሽ፤» (ማዕበል በበዛበት ውኃ ላይ እንደምትሄድ መርከብ) «ያልተጽናናሽም» (ባሏንና ልጆቿን በአንድ ጊዜ እንዳጣች መበለት) ሲል ጠርቷታል። ነገር ግን ኢሳይያስ እንደ ግብፅ፤ ሶርያ፤ አሦር፤ ባቢሎንና ሮም በመሳሰሉት አገሮች ከሚፈጸም ውድመት አሻግሮ እግዚአብሔር ኢየሩሳሌምን ዳግም የሚገነባበትን

የመጨረሻውን ዘመን ለማየት ችሏል። ኢየሩሳሌም እንደ ጌጠኛ አክሊል ትሆናለች። እግዚአብሔር ከተማዬቱን የሚገነባት በተራ ድንጋዮች ሳይሆን በለንፔር፣ በቀይ ዕንቁ፣ በአልማዝና በከበሩ ድንጋዮች ይሆናል። እነዚህ ሁሉ ተምሳሌቶች መጭውን የእግዚአብሔርን ከተማ ውበት ለማሳየት የቀረቡ ናቸው። በዓለም ያለ የየትኛውም አገር ከተማ በውበት አይተካከላትም።

23ኛ ጥያቄ፡- ራእይ 21:9-27 አንብብ። ሀ) አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ከኢሳይያስ 54:11-17 ትንቢት ጋር የምትመሳሰለው እንዴት ነው? ለ) እነዚህ ተምሳሌቶች ፑፕን የሚያመለክቱ ይመስልሃል?

ለ. ኢሳይያስ የሕዝብ እግዚአብሔርን ከተማ ውጫዊ ይዞታ ከገለጸ በኋላ በውስጧ የሚኖሩትን ሰዎች ባሕርይ አብራርቷል። እንደ ባሪያው ሁሉ (ኢሳ. 50:4) እግዚአብሔር አይሁዶችን ስለሚያስተምር ፈቃዱን ሙሉ ለሙሉ ተገንዝበው እግዚአብሔር በሚፈልገው ጎዳና ይመላለሳሉ። በታሪክ ለአይሁዶችም ሆነ ለእኛ እግዚአብሔር በሚፈልገው መንገድ የማንጓዝባቸው ሁለት ምክንያቶች ሲሰጡ ኖረዋል። የመጀመሪያው ምክንያት ተገቢውን እውቀት አለማግኘት ነው። ሰዎች መጽሐፍ ቅዱስ አንብበው ስለማያውቁ ወይም እግዚአብሔር ስለ አኗኗራቸው ምን ዓይነት ፍላጎት እንዳለው ስለማያውቁ በኃጢአት ውስጥ ይመላለሳሉ። እግዚአብሔር ለሕይወታችን ያለውን ፈቃድ በበለጠ እናውቅ ዘንድ ቃሉን ዘወትር ማጥናት ከሚያስፈልግባቸው ምክንያቶች ይኼ አንደኛው ነው። ነገር ግን አንድ አስተማሪ ወይም ሰባኪ ምንም ያህል የተማረ ቢሆን እንኳ እውቀቱ ከፊል በመሆኑ ሲያስተምር በመጠኑ መሳሳቱ አይቀርም። ስለሆነም የሰው ልጆች ከሁሉም የተሻሉ አስተማሪዎች አይደሉም። እግዚአብሔር ግን ሁሉንም ስለሚያውቅ ፈቃዱን ለማስተማር ከማንም የላቀ ችሎታ አለው። ስለሆነም የማስተማር ኃላፊነት በሚወስድበት ጊዜ ሕዝቡ እርሱን በሚያስከብር መንገድ እንዲኖር የሚያስችል መረጃ እንደሚሰጥ እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን።

ሁለተኛ፡ ቃሉን እያወቁ የተማሩትን ለመፈጸም ፈቃድ ወይም ችሎታ የሌላቸው ሰዎች አሉ። ነገር ግን እግዚአብሔር እውነቱን እንዲያውቁ ብቻ ሳይሆን በእውነቱ እንዲመላለሱና ትእዛዙን እንዲፈጽሙ ያደርጋቸዋል። ይህም ሰላምን ያፈራል። በውጤቱም ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር ሰላም ይኖራቸዋል። በቤተሰባቸው ውስጥ፣ ከጎረቤቶቻቸውና ከሕዝቡ ጋር ሰላማዊ ሕይወት ይመራሉ። ለመፈጸም በሚፈልጉትና ፈጽመው በሚገኙት መካከል በሚከሰት ልዩነት ሳቢያ ልባቸው ሰላምን አይራብም። በጽድቅ ይታነጻሉ። የእግዚአብሔር ሕዝብ መንፈሳዊ ሕይወት መሠረት ጽድቅ ይሆናል። ሕዝቡ

በእግዚአብሔር ፈቃድና ለሕዝቡ ሁሉ በሚጠቅም መንገድ ይመላለሳል። ጦርነት፣ የትኛውም ዓይነት ጭቆና፣ ድህነት፣ ዓመፅ፣ ጥላቻ ወይም የትኛውም የችግሮችና የክፍፍል ምንጭ ይደርቃል።

24ኛ ጥያቄ፡- ሀ) ሰዎች ሁሉ ከእግዚአብሔር ቢማሩ ዓለም እንዴት እንደምትለወጥ የተለያዩ መንገዶችን ዘርዝር። ለ) መንፈስ ቅዱስ አስተማሪያችን ነው (ዮሐ. 14:26 አንብብ)። ይህ ተግባራችንን የሚለውጠው እንዴት ነው? ሐ) ይህ የወደፊት ገጽታ አይሁዶች ለእግዚአብሔር ታማኞች ሆነው እንዲኖሩ እንዳበረታታቸው አንተንም የሚያበረታታህ እንዴት ነው?

ሐ. ሕዝቡ ምንም ነገር እንዳይፈሩ እግዚአብሔር ሁሉንም ዓይነት ጭቆናና ጠላትነት ያስወግዳል። ይህም እግዚአብሔር በመጨረሻው ዘመን ተግባሩን የሚፈጽምበት ሌላው ገጽታ ነው። እግዚአብሔር ሕዝቡ እርስ በርሱ በሰላም እንዲኖር ብቻ ሳይሆን ከጠላቶቹም ተጠብቆ እንዲኖር ያደርጋል። የእግዚአብሔርን የኃያል ተዋጊነት ምሥጢር በልባቸው ይዘው አንዳቸውም ጠላቶቻቸውን ለመውጋት አይሰንፉም። ይህም ጠላት ለእግዚአብሔር ሕዝብ እጁን እንዲሰጥ ያስገድደዋል።

ከሕዝቡ ጋር ሊዋጉ የሚችሉትን ሙሉ ለሙሉ እንደሚቆጣጠር ለማሳየት እግዚአብሔር አያሌ ምሳሌዎችን አቅርቧል። በመጀመሪያ፡ የብረት ቀጥቃጭን ምሳሌ አቅርቧል። ብረት ቀጥቃጭ የሰላም መሣሪያዎችን ብቻ ሳይሆን የጦርነት መሣሪያዎችንም ይሠራል። ብረት ቀጥቃጩን የሠራው፣ አካላዊ ጤንነት የሰጠውና የሰላምና የጦርነት መሣሪያዎችን የሚሠራበትን ችሎታ ያጎናጸፈው እግዚአብሔር ነው። ብረት ቀጥቃጩ የጦርነትን መሣሪያዎች እንዳይሠራ ሊያስቆም የሚችለውም ራሱ እግዚአብሔር ነው። የመዋጊያ መሣሪያዎች ስለማይኖሯቸው ጦርነቶች ያከትማሉ። ሁለተኛ፡ አጥፊውን የሚያስነሣው እግዚአብሔር ነው። አሦርንና ባቢሎንን ያስነሣው እግዚአብሔር ነበር። እነዚህ አጥፊዎች የእግዚአብሔርን ዓላማ ተግባራዊ አድርገዋል። የፈጠራቸውና ያስነሣቸው እግዚአብሔር ስለሆነ ዝቅ ሊያደርጋቸውና ሊያጠፋቸው የሚችለውም እግዚአብሔር ነው። በእነርሱ ላይ የተሠራ መሣሪያ ስለማይከናወን የእግዚአብሔር ሕዝብ በርግጠኝነት ሊያርፉ ይገባቸው ነበር። ይሁንና፣ እግዚአብሔር የሚጠብቃቸው ከጦር መሣሪያ ብቻ ሳይሆን ከምላስ መሣሪያ ጭምር ነበር። አንደበት ከሰው ልጅ እጅግ አውዳሚ መሣሪያዎች አንዱ ነው። ማንም የእግዚአብሔርን ልጆች ሊወቅስና እውነተኛ ክስ ሊያቀርብባቸው አይችልም። የእግዚአብሔር ሕዝብ ለዓለም የወቀሳውን ከንቱነት ያሳያል።

ኢሳይያስ ይህንን ክፍል የደመደመው በጠንካራ ማስገንዘቢያና የማበረታቻ ቃላት ነው። እነዚህን ሁሉ በረከቶች የሚወርሱት እነማን ናቸው? ይህ የእግዚአብሔር ባሪያዎች ርስት ነው። መከራ እንደተቀበለው መሢሕ ለእግዚአብሔር መከራ ተቀብለው በታማኝነት የሚጸኑ ሁሉ እግዚአብሔር ተስፋ የገባላቸው በረከት ሁሉ የእነርሱ መሆኑን በርግጠኝነት ሊገነዘቡ ይችላሉ። ከእግዚአብሔር ዘንድ ብድራትን ወይም ጽድቅን ያገኛሉ። (ጽድቃቸውም ከእኔ ዘንድ ነው)። አንዳንድ ጊዜ ጠላት እነርሱንና እግዚአብሔርን የሚያሸንፍ ቢመስልም የኋላ ኋላ ልጆቹ መሆናቸውን ለሁሉም ያረጋግጣል። ስለሆነም ዘመኑ ምንም ያህል የጨለመ ቢመስልም ቀኖቹ ቢከፉም እግዚአብሔርን በትዕግሥት መጠባበቁ መልካም ነው። የእግዚአብሔር የፍርድ ቀን ይመጣል። ይህም በምድር ወይም በመጨረሻው ዘመን ሊፈጸም የሚችል ነው። እናም በመንግሥተ ሰማይ እስከ ሞት ድረስ የታመኑት የሕይወትን አክሊል እንደሚደፉ በርግጠኝነት እናውቃለን (ራእይ 2:10 አንብብ)።

25ኛ ጥያቄ፡- ሀ) በምድር ላይ ከምንጋፈጠው መከራ ባሻገር ለእግዚአብሔር ታማኝ ሆኖ ስለ መጽናት ከዚህ ክፍል ምን እንማራለን? ለ) ከዚህ ክፍል ስለ እግዚአብሔር ምን እንማራለን? ሐ) ከዚህ ክፍል ስለ ወደፊቱ ሁኔታ ምን እንማራለን? መ) የዚህ ክፍል ገለጻዎች በጣም ግልጽ በመሆናቸው ከሕይወት በላይ ፍጻሜያቸውን የምንናፍቀው ለምንድን ነው? ሠ) የዚህን ምዕራፍ ዐቢይት መንፈሳዊ ትምህርቶች ዘርዘር።

አራተኛ ቀን፡ የዚህን ሳምንት ትምህርት ከልስና ለሳምንታዊ ስብሰባ ተዘጋጅ።

ሳምንታዊ ስብሰባ

የመወያያ ጥያቄዎች

1. ሀ) በኢሳይያስ 52:1-12 ሐሜት የምናደርግበት የደኅንነት ስጦታ የተገለጸው እንዴት ነው? ለ) እግዚአብሔር ለአይሁዶች ደኅንነትን ለማምጣት ቃል የገባው በምን መንገድ ነው? አይሁዶች እንዲባረኩ ከተፈለገ መሟላት የሚገባቸው ቅድመ ሁኔታዎች ምንድን ናቸው? ሐ) የተሰጡት ትእዛዛትና የተስፋ ቃሎች ዛሬ ከምንጠቀምባቸው ጋር የሚመሳሰሉት እንዴት ነው? መ) ይህ ክፍል አንድ ቀን ሙሉ ለሙሉ የሚፈጸመው እንዴት ነው?

2. ኢሳይያስ 52:13-53:12ን በጥንቃቄ አንብብ። ሁለት ዓምድ ያለው ሠንጠረዥ ሥራ። የመጀመሪያውን ሠንጠረዥ፡ «ስለ መሢሐ የተነገሩ ትንቢቶች፡» ሁለተኛውን ደግሞ፡ «በኢየሱስ ክርስቶስ የተፈጸሙ» ብለህ ሰይማቸው። ክፍሉን በምታነብበት ጊዜ ስለ መሢሐ (ባሪያው) የተሰጡትን ትንቢቶች በአንድ በኩል ጻፍ። እነዚህ

ትንቢቶች የተፈጸሙበትን ወይም ወደፊት የሚፈጸሙበትን ሁኔታ በሁለተኛው ዓምድ ጻፍ።

3. ሀ) ኢየሱስ ክርስቶስ መከራ በመቀበሉ ምክንያት የበለጠ እኛን የማጽናናት ብቃት የሚኖረው እንዴት ነው? ይህ እውነት መከራ በምንቀበልበት ጊዜ እንዴት ያጽናናል? ለ) ዕብራውያን 2:18፤ 4:15፤ 5:8 አንብብ። እነዚህ ጥቅሶች ኢየሱስ በምድር ላይ ኖሮ ራሱ መከራን ስለተቀበለ መከራ በምንቀበልበት ጊዜ በተሻለ ሁኔታ ሊረዳን እንደሚችል የሚያስረዱት እንዴት ነው? ሐ) 2ኛ ቆሮንቶስ 1:3-7 አንብብ። በዚህ ክፍል መሠረት፤ እግዚአብሔር መከራ እንድንቀበል ከሚፈቅድባቸው ምክንያቶች አንደኛው ምንድን ነው? እንዴት ለመከራው ምላሽ ልንሰጥ ይገባናል? መ) አንድ ሰው መከራ ከተቀበለ በኋላ በተመሳሳይ መከራ ውስጥ የሚገኙትን በተሻለ ሁኔታ ሲያጽናና የታዘብኸው እንዴት ነው? ሠ) ከባሪያው መከራና ክብር ስለ እግዚአብሔርና ሰው የአከባበር መንገዶች ምን እንማራለን? ረ) ይህ ስለ ቤተ ክርስቲያን መሪዎችም እውነት የሚሆነው እንዴት ነው?

4. ብዙ ክርስቲያኖች ኢሳይያስ 52-53ን በመጠቀም በኢየሱስ ሞት ምክንያት ክርስቲያኖች እንደማይታመሙና እንደማይሠቃዩ፤ ይልቁንም በብልጽግናና ፍስሐ እንደሚጸነሹን ያስተምራሉ። እነዚህን የትንቢተ ኢሳይያስን ክፍሎችና የአዲስ ኪዳን ምንባቦች በመጠቀም፤ ሀ) የክርስቶስ ሞት የሚሰጠን ቀዳሚ ፈውስ ምን እንደሆነ፤ ለ) አንድ ቀን ኃጢአታችንና ሕመማችን እንዴት ሙሉ ለሙሉ እንደሚወገድና ሐ) ይህን ሚዛናዊ ያልሆነ ትምህርት ለሚያቀርቡ ክርስቲያኖች ምን ዓይነት ምላሽ እንደምትሰጥ ግለጽ።

5. ኢሳይያስ በምዕራፍ 54 ምርጥ ሕዝቡን የሚገልጹ አያሌ መግለጫዎች ሰጥቷል። ሀ) እነዚህን የተለያዩ መግለጫዎች ዘርዘርና ስለ ወደፊቱ ምን እንደሚተነብዩ ግለጽ። ለ) እነዚህ መግለጫዎች ለእኛም የሚሠሩት እንዴት ነው? ሐ) ከዚህ ምዕራፍ ስለ እግዚአብሔር ባሕርይ ምን እንማራለን? መ) እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ስላለው ግንኙነት ምን እንማራለን? ሠ) እግዚአብሔር ለባልና ሚስት ግንኙነት ምን ዓይነት ሞዴል አለው?

6. ሀ) ከኢሳይያስ 54 የመጨረሻው ዘመን ባሕርይ ምን እንደሚመስል ግለጽ። ለ) እነዚህ ባሕርያት ዛሬ ለአብያተ ክርስቲያኖቻችን እውነት ሊሆኑ የሚችሉት እንዴት ነው? ሐ) እነዚህ ባሕርያት በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የማይኖሩት ለምንድን ነው?